PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2008. gada 16. decembrī *

Apvienotās lietās T-225/06, T-255/06, T-257/06 un T-309/06

Budějovický Budvar, národní podnik, Českе Budejovice [*Česke Budějovice*] (Čehijas Republika), ko pārstāv F. Faigenbauma [*F. Fajgenbaum*] un K. Pečs [*C. Petsch*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, —

* Tiesvedības valoda — angļu.

Anheuser-Busch, Inc., Sentluisa [*Saint Louis*], Misūri [*Missouri*] (Amerikas Savienotās valstis), ko sākotnēji pārstāvēja V. fon Bomharda [*V. von Bomhard*], A. Renks [*A. Renck*], B. Gēbels [*B. Goebel*] un A. Polmans [*A. Pohlmann*], pēc tam fon Bomharda, Renks un Gēbels, advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 14. jūnija lēmumu lietā R 234/2005-2, 28. jūnija lēmumu lietā R 241/2005-2 un R 802/2004-2 un 2006. gada 1. septembra lēmumu lietā R 305/2005-2 attiecībā uz iebildumu procesiem starp *Budějovický Budvar, národní podnik* un *Anheuser-Busch, Inc.*

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja V. Tīli [*V. Tiili*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2006. gada 26. augustā (lieta T-225/06), 15. septembrī (lietas T-255/06 un T-257/06) un 14. novembrī (lieta T-309/06),

ņemot vērā ITSB atbildes rakstus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2007. gada 30. janvārī (lieta T-225/06), 20. februārī (lieta T-257/06), 26. aprīlī (lieta T-255/06) un 27. aprīlī (lieta T-309/06),

ņemot vērā *Anheuser-Busch, Inc.* atbildes rakstus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2007. gada 30. janvārī (lieta T-225/06), 28. februārī (lieta T-257/06), 7. maijā (lieta T-255/06) un 24. maijā (lieta T-309/06),

ņemot vērā Pirmās instances tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2008. gada 25. februāra rīkojumu par šo lietu apvienošanu mutvārdu procesam atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 50. pantam,

pēc 2008. gada 1. aprīļa tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

A — *Starptautiskās tiesības*

1 1958. gada 31. oktobra Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju (turpmāk tekstā — "Lisabonas vienošanās"), kas

pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī, 1.–5. pantā ir noteikts:

"*Pirmais pants*

1. Valstis, kurām ir piemērojama šī vienošanās, veido Īpašu savienību Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības ietvaros.

2. Atbilstoši šīs vienošanās noteikumiem tās savā teritorijā apņemas aizsargāt citu Īpašās savienības valstu preču cilmes vietu nosaukumus, kas kā tādi ir atzīti un aizsargāti izcelsmes valstī un reģistrēti Konvencijā par Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas dibināšanu [..] norādītajā Starptautiskajā birojā intelektuālā īpašuma jautājumos [..].

2. pants

1. Šajā vienošanās par cilmes vietas nosaukumu uzskata valsts, reģiona vai noteiktas vietas ģeogrāfisko apzīmējumu, ko izmanto, lai apzīmētu šādas izcelsmes preci, kuras kvalitāti vai īpašības ir radījusi vienīgi vai galvenokārt ģeogrāfiskā vide ar tās raksturīgajiem dabas un cilvēciskajiem faktoriem.

2. Izcelsmes valsts ir valsts, kuras nosaukums vai kurā esoša reģiona vai vietas nosaukums veido cilmes vietas nosaukumu, kas precei piešķir atpazīstamību.

3. pants

Aizsardzība tiek piešķirta pret jebkādu neatļautu izmantošanu vai imitāciju, pat ja ir norādīta preces patiesā izcelsme vai ja nosaukums izmantots tulkotā veidā vai ir kopā ar tādām norādēm kā "veids", "tips", "kā ražots", "imitācija" vai līdzīgām norādēm.

4. pants

Šīs vienošanās noteikumi nekādā ziņā neizslēdz aizsardzību, kas cilmes vietu nosaukumiem katrā Īpašās savienības valstī jau ir piešķirta, pamatojoties uz citiem starptautiskiem dokumentiem, tādiem kā 1883. gada 20. marta Parīzes Konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kā arī turpmākie tās grozījumi un Madrides 1891. gada 14. aprīļa Nolīgums attiecībā uz represijām par kļūdainām vai maldinošām izcelsmes norādēm uz precēm, kā arī turpmākie tās grozījumi vai arī valsts tiesību akti vai judikatūra.

5. pants

1. Atbilstoši Īpašās savienības valstu Iestāžu pieteikumam Starptautiskais birojs veic cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju par labu publiskām vai privātām fiziskām vai juridiskām personām, kurām atbilstoši to valsts tiesību aktiem ir tiesības veikt šādu nosaukumu izmantošanu.

2. Starptautiskais birojs nekavējoties informē dažādu Īpašās savienības valstu Iestādes par reģistrācijām un veic to publikāciju periodiskā biļetenā.

3. Valstu Iestādes drīkst paziņot par nespēju nodrošināt cilmes vietas nosaukuma, par kura reģistrāciju ticis sniegts ziņojums, aizsardzību vienīgi tad, ja šo Iestāžu paziņojums, kas iekļauj iemeslus, Birojam ir iesniegts viena gada laikā, skaitot no ziņojuma par reģistrāciju saņemšanas un ievērojot, ka attiecīgajā valstī šāds paziņojums nerada negatīvas sekas attiecībā uz citām nosaukuma aizsardzības formām, kuras tā īpašnieks atbilstoši iepriekš minētajam 4. pantam varētu pieprasīt.

[..]”

2 Lisabonas vienošanās izpildes kārtības, kas stājusies spēkā 2002. gada 1. aprīlī, 9. un 16. noteikumā ir paredzēts:

“9. noteikums

Paziņojums par atteikumu

1. Visus paziņojumus par atteikumu līgumslēdzējvalsts, attiecībā uz kuru atteikums ir izdots, kompetentās iestādes paziņo Starptautiskajam birojam, un tiem jābūt šo iestāžu parakstītiem.

[..]

16. noteikums

Spēkā neesamība

1. Ja starptautiskas reģistrācijas iedarbība līgumslēdzējvalstī ir kļuvusi par spēkā neesošu un spēkā neesamība ir kļuvusi neapstrīdama, šīs līgumslēdzējvalsts kompetentās iestādes par šo spēkā neesamību paziņo Starptautiskajam birojam.

[..]"

3 Nolīgums par izcelsmes norāžu, cilmes vietu nosaukumu un citu nosaukumu, kas norāda lauksaimniecības un rūpniecības preču izcelsmi, aizsardzību (turpmāk tekstā — "Divpusējā konvencija"), kuru Austrija un Čehoslovākijas Sociālistiskā Republika parakstīja 1976. gada 11. jūnijā un kurš kopš tā laika ir ietverts Čehijas Republikas tiesību sistēmā, 1. un 2. pantā ir paredzēts:

"*Pirmais pants*

Katra līgumslēdzēja valsts apņemas veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi aizsargātu izcelsmes norādes, cilmes vietu nosaukumus un citus nosaukumus, kas norāda lauksaimniecības un rūpniecības preču, kuras ietilpst 5. pantā minētajās grupās

un kuras ir precizētas 6. pantā paredzētajā nolīgumā, izcelsmi, kā arī 3. un 4. pantā un 8. panta 2. punktā minētos vārdus un aprakstus pret negodīgu konkurenci komercdarbībā.

2. pants

Ar izcelsmes norādēm, cilmes vietu nosaukumiem un citiem izcelsmi norādošiem nosaukumiem šī nolīguma izpratnē saprot visas norādes, kas tieši vai netieši ir saistītas ar preces izcelsmi. Šāda norāde parasti ietver ģeogrāfisku nosaukumu. Tomēr, ja izcelsmes valsts ieinteresēto personu loks šādi preces nosaukumā saskata saikni ar ražošanas valsts norādi, tajā var būt ietvertas arī citas norādes. Minētie nosaukumi papildus ģeogrāfiski noteiktas izcelsmes teritorijas norādei var ietvert arī norādes saistībā ar attiecīgās preces īpašībām. Šīs preču konkrētās īpašības ir radušās ekskluzīvi vai galvenokārt ģeogrāfiskas vai cilvēku ietekmes rezultātā."

4 Divpusējās konvencijas 5. panta 1. punkta B 2. apakšpunktā alus ir ietverts to Čehijas preču grupā, uz kurām attiecas šajā konvencijā ieviestā aizsardzība.

5 Saskaņā ar Divpusējās konvencijas 6. pantu "nosaukumi, kuri ir saistīti ar precēm, kam ir piemērojami 2. un 5. pantā minētie nosacījumi, kuri ir aizsargāti ar nolīgumu un kuri līdz ar to nav nosaukumi, kas ir sugas vārdi, tiks uzskaitīti nolīgumā, kas būtu jānoslēdz starp abu līgumslēdzēju valstu valdībām".

6 Divpusējās konvencijas 16. panta 3. punktā ir noteikts, ka abas līgumslēdzējas puses var, ievērojot viena gada paziņošanas termiņu, rakstveidā un diplomātiskajā ceļā [šo konvenciju] izbeigt.

7 Atbilstoši Divpusējās konvencijas 6. pantam 1979. gada 7. jūnijā tika noslēgts [šīs konvencijas] īstenošanas nolīgums (turpmāk tekstā — "Divpusējais nolīgums"). Divpusējā nolīguma B pielikumā attiecībā uz "Lauksaimniecības un rūpniecības preču Čehoslovākijas nosaukumiem" grupā "alus" ietver nosaukumu "Bud".

B — *Kopienu tiesības*

8 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kurā ir izdarīti grozījumi, 8. un 43. panta redakcija ir šāda:

"*8. pants*

Relatīvs atteikuma pamatojums

[..]

4. Ja nereģistrētas preču zīmes vai cita apzīmējuma, ko izmanto attiecīgajā nozarē [komercdarbībā] un kas nav tikai vietējas nozīmes, īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē, ciktāl uz attiecīgo apzīmējumu attiecas valsts tiesību akti, ja:

a) tiesības uz šo apzīmējumu ir iegūtas pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai prasītās prioritātes datuma attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;

b) šī zīme uzliek [šis apzīmējums dod] īpašniekam tiesības aizliegt kādas nākošās preču zīmes izmantošanu.

[..]

43. pants

Iebildumu izskatīšana

1. Izskatot iebildumus, Birojs tā noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par citu pušu vai paša Biroja iesniegtiem materiāliem.

2. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākas Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz kuriem tā ir reģistrēta un kurus šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus, ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida. Ja agrākā preču zīme ir izmantota tikai saistībā ar daļu preču vai pakalpojumu, uz kuriem tā ir reģistrēta, iebildumu izskatīšanas nolūkos uzskata, ka tā ir reģistrēta tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.

3. Šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) [apakšpunktā] minētām [valsts] agrākām preču zīmēm, aizvietojot izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kurā [valsts] agrākā preču zīme ir aizsargāta.

[..]"

Prāvas priekšvēsture

A — *Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumi, ko iesniedza* Anheuser-Busch

9 1996. gada 1. aprīlī, 1999. gada 28. jūlijā, 2000. gada 11. aprīlī un 4. jūlijā *Anheuser-Busch, Inc.* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

iesniedza četrus Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumus (attiecīgi Nr. 24711, Nr. 1257849, Nr. 1603539 un Nr. 1737121), pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94.

10 Viena reģistrācijas pieteikuma Nr. 1257849 (turpmāk tekstā — "reģistrācijas pieteikums Nr. 1") priekšmets bija šāda grafiska preču zīme:

11 Preces, attiecībā uz kurām grafiskās preču zīmes reģistrācija tika pieteikta, ietilpst 16., 21., 25. un 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 16. klase: "papīrs, kartons un izstrādājumi no šiem materiāliem (kas ir ietverti 16. klasē); tipogrāfijas izstrādājumi; grāmatsiešanas materiāli; fotoattēli; kancelejas preces; līmes (līmvielas) kancelejas vai saimnieciskām vajadzībām; mākslinieku piederumi; otas; rakstāmmašīnas un biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību vai uzskates materiāli (izņemot ierīces); plastmasas iepakojuma materiāli (kas ir ietverti 16. klasē); spēļu kārtis; drukas burti; veidnes";

— 21. klase: "saimniecības vai virtuves piederumi, ierīces, tilpnes un trauki (izņemot izgatavotos no cēlmetāliem vai ar tiem pārklātos); ķemmes un sūkļi; sukas (izņemot otas); materiāli suku izstrādājumiem; tīrīšanas līdzekļi; tērauda skaidas;

neapstrādāts vai daļēji apstrādāts stikls (izņemot stiklu celtniecības vajadzībām); izstrādājumi no stikla, porcelāna, fajansa un keramikas (kas ietverti 21. klasē)";

— 25. klase: "apģērbi, apavi, galvassegas";

— 32. klase: "alus; minerālūdeņi un gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; augļu dzērieni un augļu sulas; sīrupi un citas sagataves dzērienu pagatavošanai".

12 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2000. gada 2. maija *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 34/00.

13 Trīs reģistrācijas pieteikumu Nr. 24711, Nr. 1603539 un Nr. 1737121 priekšmets bija vārdiska preču zīme "BUD" (turpmāk tekstā attiecīgi — "reģistrācijas pieteikums Nr. 2", "reģistrācijas pieteikums Nr. 3" un "reģistrācijas pieteikums Nr. 4").

14 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta vārdiskas preču zīmes reģistrācija, ietilpst (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 2) 32. klasē, (attiecībā uz

reģistrācijas pieteikumu Nr. 3) 32. un 33. klasē, (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 4) 35., 38., 41. un 42. klasē atbilstoši Nicas nolīgumam un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 32. klase: “alus, els, porteris, alkoholiskie un bezalkoholiskie iesala dzērieni” (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 2) un “alus” (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 3);

— 33. klase: “alkoholiskie dzērieni”;

— 35. klase: “datu bāžu izveide, datu un informācijas apkopošana datu bāzēs”;

— 38. klase: “telesakari, proti, to nodrošināšana un datu un informācijas piedāvāšana, datu bāzēs saglabātās informācijas piedāvāšana un izplatīšana”;

— 41. klase: “izglītība, izklaide”;

— 42. klase: “restorānu, bāru un krogu pakalpojumi; datu bāžu izmantošana”.

15 Vārdiskas preču zīmes "BUD" reģistrācijas pieteikumi tika publicēti 1998. gada 7. decembra *Bulletin des marques communautaires* Nr. 93/98 (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 2), 2001. gada 26. februāra *Bulletin des marques communautaires* Nr. 19/01 (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 3) un 2001. gada 5. marta *Bulletin des marques communautaires* Nr. 22/01 (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 4).

B — *Pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumiem iesniegtie iebildumi*

16 2000. gada 1. augustā (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 1), 1999. gada 5. martā (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 2), 2001. gada 22. maijā (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 3) un 2001. gada 5. jūnijā (attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 4) sabiedrība *Budějovický Budvar, národní podnik*, kas reģistrēta Čehijas Republikā (turpmāk tekstā — "*Budvar*"), pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus par visām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm.

17 Savu iebildumu pamatojumā *Budvar*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vispirms norādīja starptautisku grafisku preču zīmi Nr. 361 566, kas ir reģistrēta attiecībā uz "visa veida gaišajiem un tumšajiem aliem", kas ir spēkā Austrijā, Beniluksa valstīs un Itālijā un kas ir attēlota šādi:

18 Pēc tam, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu, *Budvar* norādīja uz cilmes vietas nosaukumu "bud" (cilmes vietas nosaukums Nr. 598), kas atbilstoši Lisabonas vienošanās noteikumiem 1975. gada 10. martā reģistrēts Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā [*Organisation mondiale de la propriété intellectuelle*] (*OMPI*) attiecībā uz alu un ir spēkā Francijā, Itālijā un Portugālē.

19 Turklāt reģistrācijas pieteikumu Nr. 1, Nr. 2 un Nr. 3 ietvaros *Budvar* norādīja arī cilmes vietas nosaukumu "bud", kas attiecībā uz alu atbilstoši Divpusējai konvencijai ir aizsargāts Austrijā.

C — *Iebildumu nodaļas lēmumi*

20 Ar 2004. gada 16. jūlija Lēmumu Nr. 2326/2004, kas pieņemts reģistrācijas pieteikuma Nr. 4 ietvaros, Iebildumu nodaļa daļēji pieņēma pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju vērstos iebildumus.

21 Iebildumu nodaļa uzskatīja, pirmkārt, ka *Budvar* ir pierādījusi, ka tai ir tiesības uz cilmes vietas nosaukumu "bud" Francijā, Itālijā un Portugālē.

22 Otrkārt, attiecībā uz Itāliju un Portugāli Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka *Budvar* izvirzītie argumenti nebija pietiekami precīzi, lai noteiktu šo divu dalībvalstu valsts tiesību ietvaros izvirzīto aizsardzības apjomu.

23 Treškārt, uzskatot, ka "restorānu, bāru un krogu pakalpojumi", kas minēti reģistrācijas pieteikumā Nr. 4 (42. klase), ir līdzīgi "alum", kurš tiek apzīmēts ar cilmes vietas nosaukumu "bud", Iebildumu nodaļa secināja, ka sajaukšanas iespēja pastāv tiktāl, ciktāl attiecīgie apzīmējumi ir identiski.

24 Ceturtkārt, attiecībā uz citām precēm un šajā gadījumā piemērojamo Francijas tiesību ietvaros Iebildumu nodaļa norādīja, ka *Budvar* nav izdevies pierādīt, kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošana varētu vājināt vai ļaunprātīgi izmantot attiecīgā cilmes vietas nosaukuma atpazīstamību, ja runa ir par dažādām precēm.

25 Līdz ar to Iebildumu nodaļa *Budvar* iesniegtos iebildumus apmierināja attiecībā uz "restorānu, bāru un krogu pakalpojumiem" (42. klase), kas minēti reģistrācijas pieteikumā Nr. 4.

26 Ar 2004. gada 23. decembra Lēmumiem Nr. 4474/2004 un Nr. 4475/2004 un 2005. gada 26. janvāra Lēmumu Nr. 117/2005 Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, kas iesniegti pret attiecīgi reģistrācijas pieteikumā Nr. 1, Nr. 3 un Nr. 2 norādīto preču zīmju reģistrāciju.

27 Iebildumu nodaļa būtībā uzskatīja, ka nav ticis iesniegts pierādījums, ka cilmes vietas nosaukums "bud" attiecībā uz Austriju, Franciju, Itāliju un Portugāli ir komercdarbībā izmantots apzīmējums, kuram nav tikai vietēja mēroga nozīme. Lai izdarītu šādu secinājumu Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka ir jāpiemēro tādi paši kritēji, kā tie, kas ir minēti Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktā, lasot to kopsakarā ar Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 22. noteikuma 2. un 3. punktu, kuri attiecas uz agrāku preču zīmju, ar kurām ir pamatoti iebildumi, "faktiskās izmantošanas" pierādījumu.

D — *ITSB Apelāciju otrās padomes lēmumi*

28 2005. gada 21. februārī un 18. martā *Budvar* iesniedza trīs apelācijas sūdzības par Iebildumu nodaļas lēmumiem, ar kuriem ir noraidīti iebildumi, kas iesniegti reģistrācijas pieteikumu Nr. 1, Nr. 2 un Nr. 3 ietvaros (attiecīgi Iebildumu nodaļas Lēmumi Nr. 4474/2004, Nr. 117/2005 un Nr. 4475/2004).

29 2004. gada 8. septembrī *Anheuser-Busch* iesniedza apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru attiecībā uz "restorānu, bāru un krogu pakalpojumiem" (42. klase) daļēji ir apmierināti iebildumi, kas iesniegti reģistrācijas pieteikuma Nr. 4 ietvaros (Iebildumu nodaļas Lēmums Nr. 2326/2004). Savukārt *Budvar* prasījums bija atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīti iebildumi attiecībā uz citiem pakalpojumiem, kas ir ietverti 35., 38., 41. un 42. klasē.

30 Ar trim lēmumiem, kas pieņemti 2006. gada 14. jūnijā lietā R 234/2005-2, 28. jūnijā lietā R 241/2005-2 un 1. septembrī lietā R 305/2005-2, ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja *Budvar* reģistrācijas pieteikumu Nr. 1, Nr. 2 un Nr. 3 ietvaros iesniegtās apelācijas sūdzības.

31 Ar 2006. gada 28. jūnijā pieņemto lēmumu lietā R 802/2004-2 Apelāciju padome apmierināja *Anheuser-Busch* reģistrācijas pieteikuma Nr. 4 ietvaros iesniegto apelācijas sūdzību un noraidīja *Budvar* iesniegtos iebildumus pilnā apmērā.

32 Lēmumos, kas pieņemti 2006. gada 28. jūnijā lietās R 241/2005-2 un R 802/2004-2 un 1. septembrī lietā R 305/2005-2, tika izdarīta atsauce uz 2006. gada 14. jūnija lēmumā lietā R 234/2005-2 ietverto pamatojumu.

33 Visus četros lēmumos (turpmāk tekstā — "apstrīdētie lēmumi") Apelāciju padome vispirms norādīja, ka *Budvar*, lai pamatotu savus iebildumus, šķiet, vairs neatsaucas uz starptautisko grafisko preču zīmi Nr. 361 566, bet tikai uz cilmes vietas nosaukumu "bud".

34 Pēc tam Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka, pirmkārt, bija grūti iedomāties, ka apzīmējumu "BUD" varētu uztvert kā cilmes vietas nosaukumu vai pat kā netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Šajā sakarā Apelāciju padome secināja, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros iesniegtos iebildumus nevar apmierināt, pamatojoties uz tiesībām, kas ir atspoguļotas kā cilmes vietas nosaukums, bet kas faktiski tāds nav.

35 Otrkārt, Apelāciju padome, pēc analoģijas piemērojot Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumu, uzskatīja, ka *Budvar* attiecībā uz cilmes vietas nosaukuma "bud" izmantošanu Austrijā, Francijā, Itālijā un Portugālē iesniegtie pierādījumi nebija pietiekami.

36 Treškārt, Apelāciju padome uzskatīja, ka iebildumi ir jānoraida arī tādēļ, ka *Budvar* nav pierādījusi, ka attiecīgais cilmes vietas nosaukums tai dod tiesības aizliegt vārda "bud" izmantošanu kā preču zīmi Austrijā vai Francijā.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

37 Pirmās instances tiesa (pirmā palāta), pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, nolēma uzsākt mutvārdu procesu un, veicot procesa organizēšanas pasākumus, lūdza lietas dalībniekus atbildēt uz konkrētiem jautājumiem, ko lietas dalībnieki izdarīja noteiktajā termiņā.

38 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausītas tiesas sēdē 2008. gada 1. aprīlī.

39 Lietā T-225/06, lietā T-255/06 un lietā T-309/06 *Budvar* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt, ka ITSB nedrīkstēja publicēt attiecīgos reģistrācijas pieteikumus, jo pastāv absolūti atteikuma pamatojumi.

40 Turklāt katrā [minētajā] lietā *Budvar* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt, ka Apelāciju padomei nebija kompetences novērtēt iebildumu ietvaros izvirzīto agrāko tiesību “materiālo” spēkā esamību;

— konstatēt, ka apstrīdētais lēmums ir nelikumīgs un ar to tiek pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips ITSB, jo "cita komercdarbībā izmantota apzīmējuma" jēdziens, kas ir prasīts Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā, ir interpretēts kļūdaini;

— līdz ar to konstatēt, ka izskatīšanai iesniegtie dokumenti, lai pierādītu apzīmējuma "BUD" kā cilmes vietas nosaukuma izmantošanu un tiktāl, ciktāl vajadzīgs, ka cilmes vietas nosaukums "bud" Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē tomēr ir komercdarbībā izmantots apzīmējums;

— konstatēt, ka ir izpildīti Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta īstenošanas nosacījumi;

— nospriest šādi:

— apstrīdēto lēmumu atcelt;

— attiecīgās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

— Pirmās instances tiesas spriedumu nodot ITSB;

— piespriest *Anheuser-Busch* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

41 Tiesas sēdē *Budvar* papildināja savus prasījumus, lūdzot, lai tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana tiek piespriesta ITSB un *Anheuser-Busch*.

42 Katrā no lietām ITSB un *Anheuser-Busch* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest *Budvar* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

43 Uzklausot lietas dalībniekus tiesas sēdē par iespējamo šo lietu apvienošanu sprieduma taisīšanas vajadzībām, Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotu veikt šādu apvienošanu atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 50. pantam.

Juridiskais pamatojums

A — *Par pieņemamību un noteiktu* Budvar *prasījumu daļu atbilstību*

44 Vispirms, kā to savos rakstveida apsvērumos norāda ITSB, *Budvar* lietā T-225/06, T-255/06 un T-309/06 lūdz Pirmās instances tiesu atzīt, ka ITSB nedrīkstēja publicēt attiecīgos reģistrācijas pieteikumus, jo pastāv absolūti atteikuma pamatojumi. Tomēr ir jāatgādina, ka absolūto atteikuma pamatojumu, kas noteikti Regulas Nr. 40/94 7. pantā, pārbaude neietilpst iebildumu procesā un ka šis pants neietilpst to noteikumu starpā, sakarā ar kuriem ir jānovērtē apstrīdētā lēmuma likumība (Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. aprīļa spriedums lietā T-224/01 *Durferrit*/ITSB — *Kolene* ("NU-TRIDE"), *Recueil*, II-1589. lpp., 72. un 75. punkts). No tā izriet, ka *Budvar* prasījumu daļa šajā sakarā ir nepieņemama.

45 Tālāk visās lietās ar savu prasījumu pirmo, otro, trešo un ceturto daļu *Budvar* patiesībā lūdz Kopienas tiesu konstatēt noteiktu tās apelācijas sūdzībā izvirzīto pamatu pamatotību. Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šādi prasījumi ir nepieņemami (Tiesas 1989. gada 13. jūlija spriedums lietā 108/88 *Jaenicke Cendoya*/Komisija, *Recueil*, 2711. lpp., 8. un 9. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums lietā T-358/94 *Air France*/Komisija, *Recueil*, II-2109. lpp., 32. punkts, un Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. maija rīkojums lietā T-29/07 *Lactalis Gestion Lait* un *Lactalis Investissements*/Padome, Krājumā nav publicēts, 16. punkts). No tā izriet, ka *Budvar* prasījumu daļas šajā sakarā ir nepieņemamas.

46 Turklāt, kā to savos rakstveida apsvērumos apgalvo ITSB, ir jāsecina, ka ar savu sesto prasījumu daļu visās lietās, kas ir saistīts ar "attiecīgās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīšanu", *Budvar* būtībā lūdz Pirmās instances tiesai pieņemt ITSB adresētu rīkojumu. Tomēr atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam ITSB ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Kopienu tiesu spriedumu izpildei.

Tāpēc Pirmās instances tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB. (Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld*/ITSB ("Giroform"), *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts; 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik*/ITSB ("EUROCOOL"), *Recueil*, II-683. lpp., 12. punkts; 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* ("ELS"), *Recueil*, II-4301. lpp., 19. punkts). No tā izriet, ka *Budvar* prasījumu daļa šajā sakarā ir nepieņemama.

47 Visbeidzot, ar savu septīto prasījumu daļu visās lietās *Budvar* lūdz Pirmās instances tiesu pasludināto spriedumu nodot ITSB. Tomēr no Tiesas Statūtu 55. punkta izriet un turklāt neatkarīgi no tā, kāda ir šajā sakarā lietas dalībnieka izvirzītā prasījuma daļa, ka "Pirmās instances tiesas galīgos lēmumus, kā arī lēmumus, kas tikai daļēji atrisina lietas būtību vai atrisina procesa jautājumus attiecībā uz kompetences trūkumu vai prasības nepieļaujamību, Pirmās instances tiesas sekretārs dara zināmus visām lietā iesaistītajām pusēm". Turklāt Pirmās instances tiesas Reglamenta 82. panta 2. punktā ir precizēts "sprieduma oriģināleksemplāru, ko paraksta priekšsēdētājs, tiesneši, kuri piedalījušies apspriedēs, un sekretārs, apzīmogo un nodod glabāšanā kancelejā; lietas dalībniekiem izsniedz apliecinātas sprieduma kopijas". No tā izriet, ka *Budvar* prasījumu daļa šajā sakarā ir neefektīva.

B — *Par lietas būtību*

48 Pēc tam, kad tika atgādināta konflikta, kas ir starp lietas dalībniekiem prāvā, vēsture, *Budvar* būtībā izvirza tikai vienu pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta pārkāpumu.

49 *Budvar* vienīgais pamats ir iedalāms divās daļās. Pirmajā daļā *Budvar* apstrīd Apelāciju padomes secinājumu, saskaņā ar kuru apzīmējumu "BUD" nevar uzskatīt par cilmes vietas nosaukumu. Otrajā daļā *Budvar* apstrīd Apelāciju padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru šajā gadījumā neesot izpildīti Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā minētie nosacījumi.

1. *Par pirmo daļu, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukuma "bud" spēkā esamību*

a) Lietas dalībnieku argumenti

50 Atgādinot lietā R 234/2005-2 pieņemtā lēmuma 19.–22. punkta saturu, *Budvar* norāda, ka Apelāciju padome ir veikusi apgalvoto apzīmējuma "BUD" pārbaudi, lai atzītu, ka tas "nepavisam nav cilmes vietas nosaukums".

51 Pamatojoties uz to, Apelāciju padome esot noraidījusi iebildumus, pat nepārbaudot, vai ir izpildīti Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā minētie nosacījumi.

52 Šāda rīcība, kas esot pretrunā Regulai Nr. 40/94, padarot apstrīdētos lēmumus par nelikumīgiem, un šī iemesla dēļ tie būtu jāatceļ.

53 Turklāt *Budvar* apgalvo, ka cilmes vietas nosaukums "bud" ir ne tikai pastāvošs, bet ir arī spēkā.

54 Šajā sakarā *Budvar*, pirmkārt, uzskata, ka Apelāciju padomei nebija kompetences lemt par attiecīgā cilmes vietas nosaukuma spēkā esamību. Apelāciju padomes kompetencē esot tikai noteikt, vai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums var aizskart agrākās tiesības, ņemot vērā Regulas Nr. 40/94 8. pantā paredzētos nosacījumus. Tiesiskais regulējums par Kopienu preču zīmi neparedz, ka ITSB var novērtēt iebildumu procesa ietvaros izvirzīto agrāko tiesību materiālo spēkā esamību. Šāda procesa ietvaros atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 20. noteikumam iebildumu iesniedzējam būtu jāpierāda "tās agrākās [preču] zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu". Šī norma tātad paredzot, ka iebildumu iesniedzējam ir tikai jāiesniedz pierādījums par formālu iebildumos pret reģistrācijas pieteikumu pretstatītā dokumenta tiesiskumu. Veicot apzīmējuma "BUD" pārbaudi, lai noteiktu, vai tas var vai nevar tikt kvalificēts kā cilmes vietas nosaukums, Apelāciju padome esot līdz ar to pārkāpusi atbilstošās Kopienas tiesību normas. *Budvar* piebilst, ka šajā gadījumā tā ir iesniegusi visus vajadzīgos dokumentus, lai pierādītu cilmes vietas nosaukuma "bud" pastāvēšanu un spēkā esamību.

55 Otrkārt, katrā ziņā *Budvar* norāda, ka apzīmējums "BUD" tomēr ir cilmes vietas nosaukums. Pamatojoties uz Apelāciju padomes lietā R 234/2005-2 pieņemtā lēmuma 20. punktu, *Budvar* precizē, ka neviena norma neparedz, ka apzīmējumā, kuru veido cilmes vietas nosaukums, obligāti ir jābūt pārņemtam pilnībā visam ģeogrāfiskajam nosaukumam. Šajā gadījumā pirmām kārtām esot neapstrīdams tas, ka vārds "Budweis" (kas ir *Česke Budějovice* nosaukums vācu valodā) atbilst pilsētas nosaukumam, kurā attiecīgais alus tiek brūvēts, proti, ražošanas vietai. Valsts reģistrācijas sertifikātā cilmes vietas nosaukums "bud" esot definēts kā tāds, kas cita starpā apzīmē *Česke Budějovice* izcelsmes "gaišo alu", kura īpašības un raksturs ir tāds, ka tas ir "nedaudz rūgts, ar saldenu garšu un īpašu aromātu". Turklāt *Budvar* norāda, ka cilmes vietas nosaukums noteikti var būt arī ģeogrāfiskā nosaukuma saīsinājums, vai pat izdomāts vai sarunvalodas vārds, jo tā ražošanas vieta atbilst noteiktai ģeogrāfiski vietai. Šajā sakarā *Budvar* atsaucas uz Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 1. lpp.) 2. panta 3. punktu, kas bija

piemērojams faktu rašanās brīdī, uz Tiesas 2005. gada 25. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-465/02 un C-466/02 Vācija un Dānija/Komisija (Krājums, I-9115. lpp.) un noteiktiem cilmes vietas nosaukumiem, kas ir reģistrēti Francijā vai Kopienu līmenī. Šādos apstākļos nevarot pamatoti apgalvot, ka apzīmējums "BUD" nav spēkā esošs cilmes vietas nosaukums, jo vārds "bud" neatbilstot tieši ģeogrāfiskai vietai.

56 Treškārt, *Budvar* uzsver, ka attiecīgais cilmes vietas nosaukums ir spēkā Francijā un lietu T-225/06, T-255/06 un T-309/06 ietvaros — arī Austrijā. *Budvar* šajā sakarā atgādina, ka 1975. gada 27. janvārī Čehijas Lauksaimniecības un pārtikas ministrija piešķīra alum "BUD" cilmes vietas nosaukuma kvalifikāciju. Atbilstoši starptautiskajiem nolīgumiem, kurus Čehijas Republika ir noslēgusi, aizsardzība, kas ir saistīta ar cilmes vietas nosaukuma kvalifikāciju apzīmējumam "BUD", tika piešķirta cita starpā Francijā (saskaņā ar Lisabonas vienošanos) un Austrijā (saskaņā ar Divpusējo konvenciju). Lai gan *Anheuser-Busch* šo cilmes vietas nosaukumu apstrīd, Francijā un Austrijā tas joprojām ir aizsargāts un ir [šajās valstīs] joprojām spēkā.

57 Attiecībā uz Franciju, *Budvar* uzsver, ka tikmēr, kamēr cilmes vietas nosaukums ir atzīts un aizsargāts tā izcelsmes valstī, Lisabonas vienošanās līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar minētās vienošanās 1. panta 2. punktu ir pienākums savā teritorijā aizsargāt attiecīgo cilmes vietas nosaukumu. Francija atbilstoši Lisabonas vienošanās 5. panta 3. punktam nav nosūtījusi nevienu paziņojumu par cilmes vietas nosaukuma "bud" aizsardzības noraidīšanu. Turklāt attiecībā uz faktu, ka 2004. gada 30. jūnijā Strasbūras *tribunal de grande instance* (Francija) saskaņā ar Lisabonas vienošanos cilmes vietas nosaukuma "bud" reģistrāciju pasludināja par Francijas teritorijā spēkā neesošu, *Budvar* precizē, ka šobrīd šis spriedums ir apelācijas procedūras priekšmets Kolmāras *cour d'appel* [Apelācijas instances tiesā] (Francija). Strasbūras *tribunal de grande instance* spriedums tātad nav galīgs. Cilmes vietas nosaukums "bud" joprojām ir spēkā Francijā. *Budvar* uzsver, ka šādā kontekstā Francijas tiesībās nepastāv prasība atzīt par spēkā neesošu kādu cilmes vietas nosaukumu, un sniedz šajā sakarā tiesību profesora atzinumu. Turklāt *Budvar* norāda, ka pēc šī Strasbūras *tribunal de grande instance*

sprieduma *Institut national de la propriété industrielle en France* (*INPI*) [Francijas Valsts rūpnieciskā īpašuma institūts] 2005. gada 19. maijā noraidīja *Anheuser-Busch* 2004. gada 30. septembrī iesniegto vārdiskas preču zīmes "BUD", lai apzīmētu alu, reģistrācijas pieteikumu. *Anheuser-Busch* šo lēmumu neesot apstrīdējusi.

58 Attiecībā uz Austriju un lietām T-225/06, T-255/06 un T-309/06 *Budvar* precizē, ka šajā dalībvalstī izskatāmā prāvā nav pieņemts neviens tiesas nolēmums, kas būtu *res judicata*. Šajā sakarā *Budvar* iesniedza trīs nesen pieņemtus tiesas nolēmumus, pēdējo no kuriem *Oberlandesgericht Wien* (Vīnes Federālās zemes augstākā tiesa, Austrija) ir pieņēmusi 2006. gada 10. jūlijā. Šajā pēdējā nolēmumā esot izdots rīkojums iecelt ekspertu, būtībā lai noteiktu, vai Čehijas patērētāji vārda "bud" norādi saista ar alu un, apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šī norāde var tikt uztverta kā tāda, kas asociējas ar vietu, reģionu vai īpašu valsti, saistot to ar alus izcelsmi. Tātad pretēji Apelāciju padomes apgalvojumiem neesot apstrīdams, ka cilmes vietas nosaukums "bud" Austrijā joprojām ir izsargāts.

59 ITSB vispirms norāda, ka *Budvar* procesa Apelāciju padomē laikā atteicās pamatot savus iebildumus ar sākotnēji izvirzīto starptautisko grafisko preču zīmi Nr. 361 566. Turklāt attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu "bud" *Budvar* uzturēja savus iebildumus tikai attiecībā uz aizsardzību, kas tai saistībā ar minēto nosaukumu ir piešķirta Francijā un Austrijā. Sākotnēji izvirzītās tiesības, kas attiecas uz Itāliju un Portugāli, no tā brīža iebildumos vairs netika izvirzītas.

60 Tālāk ITSB norāda, pirmkārt, ka tam patiešām nav kompetences lemt par iebildumu pamatojumā izvirzīto agrāko tiesību spēkā esamību.

61 Tomēr šajā gadījumā Apelāciju padome neesot lēmusi par agrākas cilmes vietas nosaukuma spēkā esamību. Tā tikai esot novērtējusi [šī nosaukuma] aizsardzības apjomu. Runa esot par tiesību jautājumu, kurš ITSB ir jāizskata pēc paša ierosmes pat tad, ja lietas dalībnieki nav izvirzījuši argumentus šajā sakarā (Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. februāra spriedums lietā T-57/03 *SPAG*/ITSB — *Dann* un *Backer* ("HOOLIGAN"), Krājums, II-287. lpp., 21. punkts, un 2006. gada 13. jūnija spriedums lietā T-153/03 *Inex*/ITSB — *Wiseman* (Govs ādas attēls), Krājums, II-1677. lpp., 40. punkts).

62 Atšķirība starp agrāko tiesību spēkā esamību un iespēju tās pretstatīt turklāt esot paredzēta Kopienu tiesību normās (konkrēti ITSB norāda uz Regulas Nr. 40/94 53. panta 1. punktu, 43. panta 2. un 3. punktu, 78. panta 6. punktu un 107. panta 3. punktu). Līdz ar to var būt situācijas, kurās nevar īstenot pat spēkā esošas agrākās tiesības. Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta piemērošanas ietvaros ITSB būtu jāinterpretē un jāpiemēro valsts tiesības tāpat, kā to darītu valsts tiesa.

63 Otrkārt, attiecībā uz cilmes vietas nosaukuma "bud" aizsardzību Francijā saskaņā ar Lisabonas vienošanos, atsaucoties uz Apelāciju padomes lietā R 234/2005-2 pieņemtā lēmuma 20. punktu, ITSB norāda, ka minētās vienošanās 2. panta 1. punkts, kā arī *code rural français* [Francijas Lauku kodeksa] (turpmāk tekstā — "*code rural*") L. 641-2. pantā ir prasīts, lai attiecīgo cilmes vietas nosaukumu veidotu "ģeogrāfisks nosaukums". Tomēr *Budvar* atzīst, ka vārds "bud" nav ģeogrāfisks nosaukums, lai arī šis vārds ir atvasināts no ģeogrāfiska nosaukuma. Attiecībā uz atsauci, kuru *Budvar* izdara uz Regulas Nr. 2081/92, kas kopš tā laika ir aizstāta ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.), 2. panta 3. punktu, ITSB uzsver, ka šī regula iebildumu pamatojumā nav izvirzīta. Tādējādi ITSB secina, ka Francijas tiesas uzskata, ka tāds ģeogrāfiskā nosaukuma saīsinājums kā vārds "bud" nevar tikt izvirzīts, lai iebilstu pret identiskas preču zīmes izmantošanu neatkarīgi no fakta, ka šis vārds ir aizsargāts Lisabonas vienošanās ietvaros.

64 ITSB piebilst, ka pat tad, ja Lisabonas vienošanās parasti ir ar augstāku spēku nekā valsts tiesības, tās 8. pantā ir noteikts, ka juridiskās darbības, kas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu cilmes vietu nosaukumu aizsardzību, var tikt veiktas, "ievērojot valsts tiesību normas". Turklāt atšķirība starp cilmes vietas nosaukumu, kuru neveido ģeogrāfiskais nosaukums, spēkā esamību un iespēju to pretstatīt esot pilnībā pamatota. Pirmām kārtām šī atšķirība esot paredzēta Lisabonas vienošanās izpildes kārtības 16. noteikuma 1. punktā, kurā ir paredzēts, ka starptautiskas reģistrācijas (un nevis reģistrācijas kā tādas) "iedarbība" kādā no līgumslēdzējām valstīm var kļūt par spēkā neesošu. Turklāt šī atšķirība esot pamatota, lai izvairītos no jebkādas konkurences izkropļošanas, ja, kā to apgalvo *Budvar*, Francijas tiesības neparedzētu iespēju atzīt par spēkā neesošu cilmes vietas nosaukuma "bud" iedarbību Francijā.

65 Treškārt, attiecībā uz cilmes vietas nosaukuma "bud" aizsardzību Austrijā saistībā ar Divpusējo konvenciju, kas izvirzīta lietu T-225/06, T-255/06 un T-309/06 ietvaros, ITSB apgalvo, ka minētās konvencijas 2. pantā ir ieteikts, ka aizsargātajai norādei ir jābūt ģeogrāfiskai, lai gan tā var "ietvert" arī citu informāciju (piemēram, elementus, kas nav ģeogrāfiski). Norāde, kas nav ģeogrāfiska, viena pati nevar tikt aizsargāta. Tomēr ITSB norāda, ka Tiesa 2003. gada 18. novembra spriedumā lietā C-216/01 *Budějovický Budvar* (*Recueil*, I-13617. lpp.) ir ņēmusi vērā nedaudz atšķirīgu 2. panta tulkojumu. It īpaši tulkojumā, kuru Tiesa ir ņēmusi vērā, esot norādīts, ka attiecīgā norāde var "ietvert" citu informāciju.

66 Katrā ziņā ITSB uzskata, ka Austrijas tiesa prasītu pierādīt, ka izcelsmes valstī (proti, Čehijas Republikā) apzīmējumu "BUD", kad tas ir izvietots uz alus [pudelēm], patērētājs uztver kā tādu, kas asociējas ar *Česke Budějovice* pilsētu. Turklāt tas atbilst tiesas nostājai iepriekš 65. punktā minētajā spriedumā lietā *Budějovický Budvar*, kurā uzskatīja, ka, "tā kā no iesniedzējtiesas pārbaudes izriet, ka saskaņā ar faktiskajiem apstākļiem un jēdzienisko izpratni Čehijas Republikā nosaukums "bud" apzīmē šīs valsts teritorijas reģionu vai vietu un ka tā aizsardzība tajā ir pamatota, ņemot vērā EKL 30. pantā [paredzētos] kritērijus, tas nav arī pret to, ka šī aizsardzība tiek paplašināta [citā] dalībvalsts teritorijā, kā šajā gadījumā Austrijas Republikā" (sprieduma

101. punkts). Tomēr, kā to pareizi ir norādījusi Apelāciju padome, šajā gadījumā nav pierādījumu par to, ka pilsētas *Česke Budějovice* nosaukuma saīsinājums ir "Bud". Līdz ar to esot grūti iedomāties, ka Čehijas Republikas alus patērētāji vārdu "bud" uzskata par fakta norādi, ka alus ir brūvēts konkrētā šīs valsts ģeogrāfiskajā zonā.

67 Ceturtkārt, pamatojoties uz lietā R 234/2005-2 pieņemtā lēmuma 21. un 29. punktu, ITSB uzsver, ka Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka *Budvar* ir pierādījusi vārda "bud" izmantošanu kā preču zīmi, nevis kā cilmes vietas nosaukumu. Šajā sakarā attiecībā uz *Budvar* argumentu, saskaņā ar kuru tā vārdu "bud" esot izmantojusi gan kā preču zīmi, gan kā cilmes vietas nosaukumu, ITSB atgādina, ka katrām intelektuālā īpašuma tiesībām ir pamata funkcija, kas piemīt tikai [šīm tiesībām]. Noteiktos gadījumos noteiktu tiesību pamata funkcijas nav savienojamas. Cilmes vietas nosaukuma pamata funkcija esot nodrošināt, lai precei, kuras izcelsme ir valsts, reģions vai noteikta vieta, ir tāda kvalitāte vai īpašības, kuras ir radījusi vienīgi vai galvenokārt ģeogrāfiskā vide ar tās raksturīgajiem dabas un cilvēciskajiem faktoriem. Preču zīmes pamata funkcija esot nodrošināt preces komerciālo izcelsmi. Tā kā *Budvar* neapstrīd, ka vārds "bud" tiek izmantots kā preču zīme, tas nepilda cilmes vietas nosaukuma pamata funkciju un tātad nevar saņemt tam piešķirto aizsardzību. Šajā kontekstā Apelāciju padome esot uzskatījusi, ka Francijas un Austrijas tiesas esot nonākušas pie tāda paša secinājuma un neesot piešķīrušas *Budvar* izvirzīto agrāko tiesību aizsardzību pret identiskas preču zīmes izmantošanu.

68 Piektkārt, ITSB norāda uz Austrijā un Francijā pieņemtajiem tiesu nolēmumiem.

69 Attiecībā uz Austriju lietu T-225/06, T-255/06 un T-309/06 ietvaros ITSB uzsver, ka Tiesa iepriekš 65. punktā minētajā spriedumā lietā *Budějovický Budvar* esot norādījusi, ka "vienkārša vai netieša ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" (pēc ITSB domām, piemēram, "bud") var būt aizsargāta atbilstoši attiecīgajai Divpusējai konvencijai, izņemot gadījumu, ja šī norāde ietver "nosaukumu, kurš šajā valstī nedz tieši, nedz netieši nav

saistīts ar preces, kuru tas apzīmē, ģeogrāfisko izcelsmi" (sprieduma 107. un 111. punkts). *Handelsgericht Wien* (Vīnes Tirdzniecības tiesa, Austrija) un *Oberlandesgericht Wien* kā apelācijas instance agrākajam cilmes vietas nosaukumam nav piešķirušas aizsardzību pret to, ka *Anheuser-Busch* izmanto attiecīgo apzīmējumu saistībā ar alu. Fakts, ka *Oberlandesgericht Wien* 2006. gada 10. jūlija spriedumā tika norīkots eksperts, lai noteiktu, vai vārds "bud" var tikt uzskatīts par tādu, kas tieši vai netieši ir saistīts ar alus ģeogrāfisko izcelsmi, negrozot šīs tiesvedības Pirmās instances tiesā iznākumu. Pirmām kārtām *Oberlandesgericht Wien* apstiprinoša atbilde uz šo jautājumu neietekmētu apstrīdēto lēmumu likumību, jo [šī atbilde] tiktu sniegta pēc [apstrīdēto lēmumu] pieņemšanas. Turklāt pienākums pierādīt, ka Austrijas tiesības aizsargā izvirzītās agrākās tiesības, ir *Budvar*. Līdz ar to [*Budvar*] ITSB instancēs būtu bijis jāpierāda, ka ir izpildīti Tiesas spriedumā ieviestie nosacījumi. Tā kā šāda pierādījuma nav, Apelāciju padomes secinājums esot pamatots. Visbeidzot, *Handelsgericht Wien* 2006. gada 22. marta spriedumā, kuru *Budvar* iesniedza Pirmās instances tiesā, esot noteikts, ka, pamatojoties uz izskatīšanai iesniegtajiem dokumentiem, vārds "bud" netiek saistīts ar konkrētu Čehijas Republikas ģeogrāfisko nosaukumu.

70 Attiecībā uz Franciju ITSB pirmām kārtām norāda, ka fakts, ka par Strasbūras *tribunal de grande instance* 2004. gada 30. jūnija spriedumu ir iesniegta apelācijas sūdzība, negroza Apelāciju padomes secinājumu, saskaņā ar kuru *Budvar* "līdz šim nav spējusi liegt [*Anheuser-Busch*] izplatītājam tirgot Francijā alu ar preču zīmi "BUD"" (lietā R 234/2005-2 pieņemtā lēmuma 34. punkts). Turklāt šajā spriedumā esot apstiprināts secinājums, saskaņā ar kuru vārds "bud" esot vienkārša un netieša preces ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, proti, nosaukums, kas nav saistīts ar kvalitāti, reputāciju vai konkrētu īpašību atkarībā no ģeogrāfiskās izcelsmes. Šī iemesla dēļ Strasbūras *tribunal de grande instance* esot uzskatījusi, ka vārds "bud" neietilpst Lisabonas vienošanās 2. panta 1. punkta piemērošanas jomā, turklāt nav vajadzības noteikt, vai vārds "bud" varētu apzīmēt konkrētu ģeogrāfisko vietu. Ja apelācijas instances tiesa šo spriedumu atceltu, tas neietekmētu apstrīdēto lēmumu likumību, jo šis spriedums tiktu pasludināts pēc [apstrīdēto lēmumu] pieņemšanas. Kas attiecas uz *Budvar* izvirzītajiem *INPI* lēmumiem, tie neietekmējot apstrīdētos lēmums, jo pirmām kārtām [*INPI* lēmumi] tiek pieņemti saistībā ar reģistrāciju, nevis saistībā ar preču zīmes izmantošanu, turklāt tajos nav nevienas norādes, saskaņā ar kuru šie lēmumi būtu galīgi, un visbeidzot šiem administratīvajiem lēmumiem ir zemāks spēks nekā spriedumam, kuru ir pasludinājusi tiesa civiltiesību jautājumos.

71 Vispirms *Anheuser-Busch* izvirza noteiktus apsvērumus lietas T-257/06 ietvaros, kas attiecas uz reģistrācijas pieteikumu Nr. 4. Pirmām kārtām pretēji tam, kas ir norādīts Apelāciju padomes 2006. gada 28. jūnija lēmumā lietā R 802/2004-2, *Anheuser-Busch* uzsver, ka *Budvar* savu iebildumu pamatojumam nav izvirzījusi Austrijā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu "bud". Turklāt attiecībā uz reģistrācijas pieteikumā Nr. 4 norādītajiem pakalpojumiem *Anheuser-Busch* norāda, ka jau bija izdarīta galīgā reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 35., 38. un 41. klasē, kā arī attiecībā uz "datu bāžu izmantošanas" pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē. Process Apelāciju padomē attiecās tikai uz "restorānu, bāru un krogu pakalpojumiem", kas ietilpst 42. klasē, Iebildumu nodaļa iebildumus pieņēma tikai šajā sakarā un persona, kas iestājusies lietā, bija vienīgā lietas dalībniece, kas par šo lēmumu varēja iesniegt apelācijas sūdzību. Līdz ar to Iebildumu nodaļas lēmums esot kļuvis galīgs tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīti iebildumi saistībā ar 35., 38. un 41. klasi, kā arī saistībā ar "datu bāžu izmantošanas" pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē.

72 Pirmām kārtām attiecībā uz visām lietām *Anheuser-Busch* norāda arī, ka *Budvar* Apelāciju padomē atsaucoties uz cilmes vietas nosaukumu "bud" Portugālē un Itālijā, lai gan tās tiesības šajās valstīs ir atzītas par spēkā neesošām, un Iebildumu nodaļa ir secinājusi, ka šo tiesību pastāvēšana nav pierādīta. *Anheuser-Busch* Pirmās instances tiesā norāda, ka *Budvar* izvirza tikai cilmes vietas nosaukumu "bud" Francijā un lietu T-225/06, T-255/06 un T-309/06 ietvaros — Austrijā. *Anheuser-Busch* no tā secina, ka iebildumi patiešām attiecas tikai uz šīm tiesībām.

73 Turklāt *Anheuser-Busch* sniedz savu Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta interpretāciju. It īpaši tā uzskata, ka šī norma galvenokārt attiecas uz nereģistrētām tiesībām, tiesībām, kas rodas un pastāv sakarā ar to faktisko izmantošanu tirgū. Citādi tas ir saistībā ar reģistrētajām preču zīmēm, kuru pastāvēšana un spēkā esamība rodas ar pašas reģistrācijas izdarīšanu. Šajā sakarā Kopienu likumdevējs attiecībā uz komercdarbībā izmantotajiem apzīmējumiem esot izvēlējies nepamatoties tikai uz valsts tiesībām, bet arī pamatoties uz tām tikai saistībā ar to, kas attiecas uz minēto apzīmējumu no "izmantošanas" izrietošo tiesību pastāvēšanu un apjomu. Šādus principus esot piemērojusi *High Court of Justice* (*England & Wales*) [..] lietā, kas tiek

saukta par "COMPASS" (2004. gada 24. marts). Atbilstoši šiem principiem ITSB esot ne tikai iespēja, bet arī pienākums lemt pat agrāko tiesību spēkā esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē. *Anheuser-Busch* atsaucas arī uz pamatnostādnēm, kas ir saistītas ar procesiem ITSB (C daļa, 4. nodaļa, 5.3.4. sadaļa). Lai gan Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā nav paredzēti materiālie nosacījumi šādas "izmantošanas" apjomam, ņemot vērā šī panta iedarbību un struktūru, šķiet skaidrs, ka Kopienu likumdevēja vēlme bija piemērot stingrākus nosacījumus nereģistrēto tiesību aizsardzībai nekā reģistrētajām preču zīmēm. Šajā sakarā Regulas Nr. 40/94 15. un 43. pantā prasītā faktiskā izmantošana būtu uzskatāma par Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros prasīto absolūti minimālo izmantošanas slieksni.

74 Pēc būtības *Anheuser-Busch*, pirmkārt, norāda, ka Apelāciju padome nav lēmusi par attiecīgo cilmes vietas nosaukuma spēkā esamību. Apelāciju padome esot uzskatījusi, ka šajā gadījumā nav cilmes vietas nosaukuma.

75 Otrkārt, *Anheuser-Busch* apgalvo, ka vārds "bud" nav vietas nosaukums un norāda it īpaši un noteiktiem dokumentiem, kurus tā ir iesniegusi ITSB. It īpaši *Anheuser-Busch* precizē, ka cilmes vietas nosaukuma reģistrācija nevar piešķirt ģeogrāfisku konotāciju vārdam, kuram tādas nav. Turklāt pat pieņemot, ka vārds "Budweis" vācu valodā var tikt saistīts ar *Českе Budějovice* pilsētu, ko *Budvar* neesot pierādījusi — patērētājam pie tā būtu īpaši jāpiedomā. Līdz ar to neesot acīmredzami, ka vārds "bud" tiekot saprasts kā tāds, kas nozīmē "Budweis" un tiek saistīts ar *Českе Budějovice* pilsētu. Turklāt pat tad, ja būtu pareizi, ka ģeogrāfisku nosaukumu saīsinājumi var pārņemt pilna ģeogrāfiskā nosaukuma raksturu, tas tā var būt tikai attiecībā uz patiešām pazīstamiem saīsinājumiem. Tomēr nav izvirzīts neviens arguments, nedz arī pierādījums, lai pierādītu, ka vārds "bud" tiek izmantots un saprasts kā *Českе Budějovice* saīsinājums. Tādi paši apsvērumi būtu jāpiemēro izdomātiem vārdiem, kas katrā ziņā neatbilst Lisabonas vienošanās nosacījumiem, kuri saskaņā ar tās 2. panta 1. punktu attiecas uz

pastāvošām vietām. Katrā ziņā izdomāti vārdi var tikt aizsargāti tikai tad, ja tie tiek saprasti ar ģeogrāfisku nozīmi, kas šajā gadījumā tā neesot.

76 Treškārt, *Anheuser-Busch* uzskata, ka Apelāciju padome bija kompetenta secināt, vai vārds "bud" ir vai nav cilmes vietas nosaukums. Šajā sakarā Apelāciju padomei neesot saistoša nedz Lisabonas vienošanās, nedz Divpusējā konvencija. Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros ITSB būtu jāpierāda, ka ir izpildīti visi nosacījumi, lai pieņemtu relatīvu atteikuma pamatojumu. Atšķirībā no tā, kas notiek ar reģistrētām preču zīmēm, ISTB neesot saistošs neviens valsts agrāks administratīvs lēmums, kā, piemēram, kāda dokumenta reģistrācija. ISTB esot kompetents lemt par tiesību, kas ir attiecīgā dokumenta priekšmets, pastāvēšanu un spēkā esamību, un šajā sakarā tam esot tāda pati kompetence kā valsts tiesām. Atzīstot, ka aizsardzība saistībā ar ģeogrāfisku nosaukumu ir spēkā neesoša, Apelāciju padome šīs tiesības nedzēš, tā tikai var secināt, ka izvirzītās tiesības nevar būt šķērslis Kopienas preču zīmes reģistrācijai.

77 Ceturtkārt, Francijas un Austrijas tiesas esot uzskatījušas, ka vārds "bud" nav saņēmis nekādu aizsardzību kā cilmes vietas nosaukums. Lai arī šie tiesu nolēmumi vēl nav galīgi un saistoši, tie apstiprina, ka faktu novērtējums, kuru apstrīdētajā lēmumā ir veikusi Apelāciju padome, bija pareizs.

78 *Anheuser-Busch* lietu T-255/06, T-257/06 un T-309/06 ietvaros piebilst, ka *INPI* lēmums, kas paziņots 2005. gada 19. maijā un uz kuru *Budvar* atsaucas savās prasībās, netika iesniegts ITSB un līdz ar to ir jāuzskata par nepieņemamu. Katrā ziņā *Budvar* norādītajam *INPI* lēmumam esot bijis tikai pagaidu raksturs, un reģistrācijas galīgs atteikums bija pamatots ar procesuālu, nevis materiālu jautājumu. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* atsaucas uz savu 2006. gada 6. aprīļa procesuālo rakstu, kas Apelāciju padomē iesniegts procesa, kurā ir ierosināta lieta T-257/06, ietvaros.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

79 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkts ļauj celt iebildumus pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz apzīmējumu, kas nav agrāka preču zīme, jo pēdējo gadījumu regulē 8. panta 1.–3. un 5. punkts (Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-57/04 un T-71/04 *Budějovický Budvar* un *Anheuser-Busch*/ITSB ("AB GENUINE Budweiser KING OF BEERS"), Krājums, II-1829. lpp., 85. punkts). Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam saskaņā ar Kopienu tiesisko regulējumu vai ar šim apzīmējumam piemērojamām dalībvalsts tiesībām no šī apzīmējuma izrietošām tiesībām jābūt iegūtām pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma atbalstam norādītā prioritātes datuma. Tāpat atbilstoši šim apzīmējumam piemērojamam Kopienu tiesiskajam regulējumam vai dalībvalsts tiesībām tam jāpiešķir īpašniekam tiesības aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu.

80 Šajos apstākļos atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punktam, kas piemērojams *Budvar* paziņojuma par iebildumiem iesniegšanas datumā, paziņojumā par iebildumiem būtu jāietver agrāko tiesību norāde un dalībvalsts vai dalībvalstu, kurās pastāv šīs agrākās tiesības, kā arī agrākās zīmes un attiecīgi agrāko tiesību apraksts. Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 16. noteikuma 2. punktam, kas piemērojams *Budvar* paziņojuma par iebildumiem iesniegšanas datumā, paziņojumam par iebildumiem būtu vēlams pievienot atbilstošus pierādījumus par šo tiesību iegūšanu un aizsardzības apjomu.

81 Šajā gadījumā Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka pirmām kārtām ir jānosaka, vai apzīmējums "BUD" patiešām ir cilmes vietas nosaukums. Šajā sakarā Apelāciju padome norādīja, ka cilmes vietas nosaukums ir ģeogrāfiska norāde, kas patērētājus informē par to, ka preces izcelsme ir vieta, reģions vai konkrēta teritorija un ka tai ir noteiktas

īpašības, kuras ir radījusi ģeogrāfiskā vide, kurā tā ir ražota, kā, piemēram, dabas un cilvēciskie faktori. Turklāt tā norādīja, ka būtu grūti iedomāties, ka apzīmējumu "BUD" varētu uztvert kā cilmes vietas nosaukumu vai pat kā netiešu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Apelāciju padome it īpaši uzskatīja, ka vārds "bud" neatbilst Čehijas Republikā esošajam vietas nosaukumam. Nekas nepierādot, ka pilsētas nosaukums, kurā *Budvar* ir reģistrēta (proti, *České Budějovice*, kuras nosaukums vācu valodā ir "Budweis"), tiek saīsināts kā "Bud". Līdz ar to esot grūti iedomāties, ka Francijas, Itālijas, Portugāles un Austrijas patērētāji vārdu "bud" var uztvert kā cilmes vietas nosaukumu, proti, alu, kas ir brūvēts konkrētā Čehijas republikas ģeogrāfiskā vietā un kam ir noteiktas īpašības, kuras ir radījusi tā ģeogrāfiskā vide. Turklāt Apelāciju padome norādīja, ka *Budvar* apzīmējumu "BUD" izmantoja kā preču zīmi, nevis kā cilmes vietas norādi. Turklāt nešķiet, ka citam *České Budějovice* uzņēmumam (*Budvar* reģistrācijas vieta) ir atļauja brūvēt alu ar cilmes vietas nosaukumu "bud". Visbeidzot, ņemot vērā šos apsvērumus, Apelāciju padome uzskatīja, ka tam, vai apzīmējums "BUD" atbilstoši Divpusējam nolīgumam, kas noslēgts starp šo dalībvalsti un Čehijas Republiku, Austrijā vai Francijā, Itālijā un Portugālē — saskaņā ar Lisabonas vienošanos — tika uzskatīts par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, ir pakārtota nozīme. Pat tad, ja apzīmējums "BUD" vienā no šīm valstīm tika uzskatīts par cilmes vietas nosaukumu, esot acīmredzami, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros iesniegtos iebildumus nevar apmierināt, pamatojoties uz tiesībām, kas ir atspoguļotas kā cilmes vietas nosaukums, bet kas faktiski tāds nav (Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, 19.–22. punkts, uz kuru ir atsauce citos apstrīdētajos lēmumos).

82 Lai veiktu apstrīdēto lēmumu pārbaudi, ir jānošķir cilmes vietas nosaukums "bud", kurš ir reģistrēts saskaņā ar Lisabonas vienošanos, un nosaukums "bud", kurš ir aizsargāts atbilstoši Divpusējai konvencijai. Ir jāuzsver, ka Eiropas Kopiena nav nedz minētās vienošanās, nedz konvencijas līgumslēdzēja puse.

Par cilmes vietas nosaukumu "bud", kas ir reģistrēts saskaņā ar Lisabonas vienošanos

83 Ir jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētajiem lēmumiem Apelāciju padome ir novērtējusi, vai apzīmējums "BUD" "patiešām [..] ir cilmes vietas nosaukums". Šajā sakarā Apelāciju padome uzskatīja, ka attiecīgie iebildumi nevar tikt apmierināti atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam, pamatojoties uz tiesībām, "kas ir atspoguļotas kā cilmes vietas nosaukums", bet kas faktiski "tāds nav". Turklāt Apelāciju padome uzskatīja, ka tam, vai apzīmējums "BUD" saskaņā ar Lisabonas vienošanos cita starpā Francijā tika uzskatīts par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, "ir pakārtota nozīme". No tā izriet, ka Apelāciju padome ir lēmusi par paša "cilmes vietas nosaukuma" kvalifikāciju, nepārbaudot attiecīgā cilmes vietas nosaukuma aizsardzības apjomu, ņemot vērā izvirzītās starptautiskās tiesības.

84 Pirmkārt, [pamata] pirmās daļas ietvaros neizvērtējot Lisabonas vienošanās iedarbību attiecībā uz agrāko tiesību, kas izvirzītas saistībā ar Francijas tiesībām, aizsardzību, ir jānorāda, ka cilmes vietu nosaukumu reģistrācija saskaņā ar šo nolīgumu tiek veikta pēc līgumslēdzējas valsts iestādes pieteikuma par labu publiskām vai privātām fiziskām vai juridiskām personām, kurām atbilstoši to valsts tiesību aktiem ir tiesības izmantot šādus nosaukumus. Šajā sakarā līgumslēdzēju valstu iestādes, norādot pamatojumu, viena gada laikā, skaitot no ziņojuma par reģistrāciju saņemšanas, var paziņot par nespēju nodrošināt cilmes vietas nosaukuma aizsardzību (Lisabonas vienošanās 5. panta 1. un 3. punkts).

85 Otrkārt, ir jāsecina, ka saskaņā Lisabonas vienošanos reģistrētu cilmes vietas nosaukumu nevar uzskatīt par tādu, kas ir kļuvis par sugas vārdu tikmēr, kamēr tas izcelsmes valstī tiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums. Tādā gadījumā cilmes vietas nosaukumam piešķirtā aizsardzība ir nodrošināta, un nav vajadzības veikt tā atjaunināšanu (Lisabonas vienošanās 6. pants un 7. panta 1. punkts).

86 Treškārt, saskaņā ar Lisabonas vienošanās izpildes kārtības 16. noteikumu, ja starptautiskas reģistrācijas iedarbība līgumslēdzējvalstī ir kļuvusi par spēkā neesošu un spēkā neesamība ir kļuvusi neapstrīdama, šīs līgumslēdzējvalsts kompetentās iestādes par šo spēkā neesamību paziņo Starptautiskajam birojam. Tādā gadījumā paziņojumā tiek norādīta iestāde, kas ir konstatējusi spēkā neesamību. No tā izriet, ka saskaņā ar Lisabonas vienošanos reģistrēta cilmes vietas nosaukuma iedarbību par spēkā neesošu var atzīt tikai šīs vienošanās līgumslēdzējas valsts iestāde.

87 Šajā gadījumā cilmes vietas nosaukums "bud" (Nr. 598) tika reģistrēts 1975. gada 10. martā. Francija viena gada laikā pēc paziņojuma par reģistrāciju saņemšanas nav paziņojusi, ka tā nespēj nodrošināt minētā cilmes vietas nosaukuma aizsardzību. Turklāt apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī attiecīgā cilmes vietas nosaukuma iedarbība bija atzīta par spēkā neesošu ar 2004. gada 30. jūnija Strasbūras *tribunal de grande instance* spriedumu. Tomēr, kā izriet no izskatīšanai iesniegtajiem dokumentiem, tā kā *Budvar* par šo spriedumu ir iesniegusi apelācijas sūdzību, šai apelācijas sūdzībai ir apturoša iedarbība. No tā izriet, ka apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī attiecīgā cilmes vietas nosaukuma iedarbība nebija atzīta par Francijā spēkā neesošu ar nolēmumu, kas ir nepārsūdzams.

88 Tomēr, kā tas izriet no Regulas Nr. 40/94 preambulas piektā apsvēruma, Kopienas tiesību akti attiecībā uz preču zīmēm tomēr neaizvieto dalībvalstu tiesības par preču zīmēm (Pirmās instances tiesas 2005. gada 20. aprīļa spriedums lietā T-318/03 *Atomic Austria*/ITSB — *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ"), Krājums, II-1319. lpp., 31. punkts). Pamatojoties uz šo, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka valsts preču zīmes spēkā esamība nevar tikt apstrīdēta Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesa ietvaros (Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-6/01 *Matratzen Concord*/ITSB — *Hukla Germany* ("MATRATZEN"), *Recueil*, II-4335. lpp., 55. punkts; 2004. gada 30. jūnija spriedums lietā T-186/02 *BMI Bertollo*/ITSB — *Diesel* ("DIESELIT"), Krājums, II-1887. lpp., 71. punkts; 2005. gada 21. aprīļa

spriedums lietā T-269/02 *PepsiCo*/ITSB — *Intersnack Knabber-Gebäck* ("RUFFLES"), Krājums, II-1341. lpp., 26. punkts, un 2007. gada 22. marta spriedums lietā T-364/05 *Saint-Gobain Pam*/ITSB — *Propamsa* ("PAM PLUVIAL"), Krājums, II-757. lpp., 88. punkts).

89 No tā izriet, ka Regulas Nr. 40/94 izveidotās sistēmas priekšnosacījums ir, ka ITSB jāņem vērā, ka pastāv valsts līmenī aizsargātas agrākas tiesības. Piemēram, Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktā, skatot to kopsakarā ar 8. panta 4. punktu, ir paredzēts, ka cita apzīmējuma, kas nav tikai vietēja mēroga, kas tiek izmantots komercdarbībā un kas ir spēkā kādā dalībvalstī, īpašnieks šajā pantā noteiktos apstākļos var iebilst pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju (skat. pēc analoģijas iepriekš 88. punktā minēto spriedumu lietā "ATOMIC BLITZ", 31. un 32. punkts). Lai nodrošinātu šo aizsardzību, Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā ir konkrēti minētas "dalībvalsts tiesības, kas ir piemērojamas" izvirzītajām agrākajām tiesībām.

90 Ja Francijā cilmes vietas nosaukuma "bud" iedarbība nav bijusi atzīta par spēkā neesošu galīgi, Apelāciju padomei atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam būtu bijis jāņem vērā atbilstošās valsts tiesību normas un saskaņā ar Lisabonas vienošanos veiktā reģistrācija, un tai nebija tiesību apstrīdēt faktu, ka izvirzītās agrākās tiesības ir "cilmes vietas nosaukums".

91 Jāpiebilst, ka, ja Apelāciju padomei bija nopietnas šaubas attiecībā ar agrāko tiesību "cilmes vietas nosaukuma" kvalifikāciju un tātad attiecībā uz tam piešķiramo aizsardzību atbilstoši izvirzītajām valsts tiesībām un tai pat laikā šis jautājums ir tiesas procesa Francijā priekšmets, tai saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunktu bija iespēja apturēt iebildumu procesu, lai sagaidītu galīgo spriedumu šajā sakarā.

92 Ņemot vērā šos faktus, ir jāuzskata, ka Apelāciju padome, uzskatot pirmām kārtām, ka izvirzītās agrākās tiesības, kas ir reģistrētas saskaņā ar Lisabonas vienošanos, nav "cilmes vietas nosaukums", turklāt, ka tam, vai apzīmējums "BUD" cita starpā Francijā tika uzskatīts par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, "ir pakārtota nozīme", un tādējādi, secinot, ka pamatojoties uz [šiem apsvērumiem] iebildumi nevar tikt apmierināti, ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta prasības.

Par nosaukumu "bud", kas ir aizsargāts Divpusējās konvencijas ietvaros

93 No Divpusējā nolīguma B pielikuma redakcijas izriet, ka vārds "bud" tika apzīmēts kā "norāde". No minētā nolīguma neizriet, ka norāde "bud" ir apzīmēta konkrēti kā "cilmes vietas nosaukums". Turklāt no minētā nolīguma neizriet, ka vārds "bud" tika uzskatīts par ģeogrāfisku nosaukumu vai atsauci uz attiecīgās preces konkrētām īpašībām.

94 Šajā sakarā ir jāuzsver, ka Divpusējās konvencijas 2. panta izpratnē, lai attiecīgās norādes vai nosaukumus varētu uzskaitīt divpusējā nolīgumā un lai tie tādējādi varētu saņemt ar Divpusējo konvenciju piešķirto aizsardzību, pietiek, ka tie ir tieši vai netieši saistīti ar preces izcelsmi. Šajā sakarā šī definīcija ir plašāka nekā tā, kuru ir ņēmusi vērā Apelāciju padome. Tā patiešām ir uzskatījusi, ka "cilmes vietas nosaukums" esot "ģeogrāfiska norāde, kas patērētājus informē par to, ka preces izcelsme ir vieta, reģions vai konkrēta teritorija un ka tai ir noteiktas īpašības, kuras ir radījusi ģeogrāfiskā vide,

kurā tā ir ražota, kā, piemēram, dabas un cilvēciskie faktori" (Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, 19. punkts, uz kuru ir atsauce citos apstrīdētajos lēmumos).

95 Ņemot vērā šos faktus, ir jāuzskata, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi divas kļūdas. Pirmām kārtām tā kļūdaini uzskatīja, ka nosaukums "bud" atbilstoši Divpusējai konvencijai esot aizsargāts konkrēti kā "cilmes vietas nosaukums". Turklāt katrā ziņā tā piemēroja "cilmes vietas nosaukuma" definīciju, kas neatbilst aizsargāto norāžu definīcijai minētajā konvencijā.

96 Fakts, ka *Budvar* izvirzītās tiesības būtu varējusi atspoguļot kā "cilmes vietas nosaukumu", neliedz Apelāciju padomei veikt iesniegto faktu un dokumentu pilnīgu pārbaudi (šajā sakarā skat iepriekš 88. punktā minēto spriedumu lietā "ATOMIC BLITZ", 38. punkts). Tas ir īpaši svarīgi, ja veicamā agrāko tiesību kvalifikācija var ietekmēt minēto tiesību iedarbību iebildumu procesa ietvaros. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka ITSB var būt pienākums ņemt vērā cita starpā tās dalībvalsts valsts tiesības, kurā aizsardzību saņem agrāka preču zīme, kas ir iebildumu pamatā. Šajā gadījumā ITSB pēc savas ierosmes, izmantojot līdzekļus, kas šim nolūkam tam šķiet piemēroti, ir jāievāc informācija par dalībvalsts valsts tiesībām, ja šāda informācija vajadzīga, vērtējot attiecīgā reģistrācijas atteikuma pamatojuma piemērošanas nosacījumus un it īpaši norādīto faktu patiesumu vai [lietas dalībnieku] iesniegto dokumentu pierādīšanas spēku. ITSB veicamās pārbaudes faktiskā pamata ierobežojums neizslēdz, ka tas papildus tiem faktiem, ko lietas dalībnieki noteikti iesnieguši iebildumu procesā, ņem vērā vispārzināmus faktus, proti, faktus, ko var zināt visas personas vai ko var uzzināt no vispārēji pieejamiem avotiem (Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedums lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB — *DaimlerChrysler* ("PICARO"), Krājums, II-1739. lpp., 29. punkts, un iepriekš 88. punktā minētais spriedums lietā "ATOMIC BLITZ", 35. punkts). Šie principi ir piemērojami arī šajā gadījumā. Apelāciju padomes rīcībā bija vajadzīgie elementi, lai veiktu pilnīgu faktu novērtējumu.

97 Ņemot vērā šos faktus, ir jāuzskata, ka Apelāciju padome, uzskatot pirmām kārtām, ka izvirzītās agrākās tiesības, kas ir aizsargātas atbilstoši Divpusējai konvencijai, saskaņā ar Apelāciju padomes sniegto definīciju nav "cilmes vietas nosaukums", turklāt, ka tam, vai apzīmējums "BUD" cita starpā Austrijā tika uzskatīts par aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, "ir pakārtota nozīme", un tādējādi secinot, ka, pamatojoties uz [šiem apsvērumiem], iebildumi nevar tikt apmierināti, ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta prasības.

98 Turklāt ir jānorāda, ka Divpusējā konvencija joprojām ir spēkā Austrijā, lai aizsargātu nosaukumu "bud". It īpaši no izskatīšanai iesniegtajiem dokumentiem neizriet, ka Austrijas tiesas ir uzskatījušas, ka Austrija vai Čehijas Republika nav vēlējušās piemērot līgumu turpinātības principu Divpusējai konvencijai pēc Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas sadalīšanas. Turklāt nekas nenorāda uz to, ka Austrija vai Čehijas Republika būtu atteikušās no minētās konvencijas. Turklāt Austrijā izskatāmās prāvas nav beigušās ar galīgā tiesas nolēmuma pieņemšanu. Šādos apstākļos to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti iepriekš 88. un 89. punktā, Apelāciju padomei atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam būtu bijis jāņem vērā *Budvar* izvirzītās agrākās tiesības, un tā nevarēja apstrīdēt pašu minēto tiesību kvalifikāciju.

99 No iepriekš minētā izriet, ka vienīgā izvirzītā pamata pirmā daļa ir jāapmierina kā pamatota.

100 Tiktāl, ciktāl apstrīdētie lēmumi ir pamatoti ar citiem papildu apsvērumiem, kas ir ietverti [pamata] otrajā daļā, tos ir jāizskata turpmāk tekstā.

2. *Par otro daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem*

a) Lietas dalībnieku argumenti

Budvar argumenti

101 Pirmkārt, *Budvar* norāda, ka tā ir izvirzīto agrāko tiesību īpašniece. Otrkārt, tā apstrīd Apelāciju padomes secinājumu, saskaņā ar kuru apzīmējums "BUD" netiekot izmantots komercdarbībā. Treškārt, tā uzskata, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka nav bijis pierādīts, ka attiecīgais nosaukums *Budvar* piešķir tiesības aizliegt izmantot vārdu "bud" kā preču zīmi Austrijā vai Francijā.

— Par nosacījumu, saskaņā ar kuru iebildumu iesniedzējam ir jābūt izvirzīto agrāko tiesību īpašniekam

102 *Budvar* apgalvo, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu, tā ir izvirzīto agrāko tiesību īpašniece. Pretēji tam, ko, šķiet, ierosina Apelāciju padome lēmuma, kas pieņemts lietā R 234/2005-2, 21. punktā, *Budvar* uzsver, ka fakts, ka tā ir vienīgā tiesību izmantot cilmes vietas nosaukumu "bud" īpašniece, nav pret šī apzīmējuma kvalifikāciju kā cilmes vietas nosaukumu, šāda nosaukuma kolektīva izmantošana neesot obligāta. Šajā gadījumā attiecīgais cilmes vietas nosaukums esot reģistrēts uz *Budvar* vārda Čehijas Lauksaimniecības ministrijā un *OMPI*, kas tai ļauj to izvirzīt šī procesa ietvaros.

— Par nosacījumu, kas attiecas uz izvirzīto agrāko tiesību izmantošanu komercdarbībā

103 Atgādinot lietā R 234/2005-2 pieņemtā lēmuma 23. un 24. punktā minēto, *Budvar* apgalvo, ka Apelāciju padome, lai noteiktu, vai cilmes vietas nosaukums "bud" ir ticis izmantots "komercdarbībā", nevarot pēc analoģijas piemērot Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumu.

104 Pirmkārt, *Budvar* apgalvo, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. pantam tikai agrāku reģistrētu preču zīmju īpašniekiem var rasties vajadzība iebildumu ietvaros pamatot to tiesību izmantošanu. Šāda pierādījuma nosacījumi esot tātad paredzēti Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumā. Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. pantā paredzētajiem kritērijiem nevienām citām izvirzītām agrākām tiesībām nevar piemērot iepriekšēju prasību pierādīt to izmantošanu.

105 Otrkārt, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 preambulas sesto un devīto apsvērumu, *Budvar* norāda, ka tiek atteikta Kopienas preču zīmes reģistrācija, ja tā var nodarīt kaitējumu "agrākām tiesībām". Tomēr, ja agrākās tiesības ir preču zīme, lai tā varētu būt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam pretstatāmas tiesības, tai būtu jābūt faktiski izmantotai. Ja agrākās pretstatītās tiesības nav preču zīme, neviena Regulas Nr. 40/94 norma neprasa pierādīt šī apzīmējuma "izmantošanu" komercdarbībā. Turklāt Regula Nr. 40/94 neparedzot nevienu citu normu, kas ietver atkāpi no agrāko tiesību aizsardzības principa, ar mērķi noteikt pienākumu pierādīt izmantošanas komercdarbībā apjomu. Lietas T-225/06 ietvaros *Budvar* norāda, ka ir pietiekams reālas un faktiskas izmantošanas komercdarbībā pierādījums. Citu lietu ietvaros *Budvar* norāda, ka ir pietiekams izmantošanas komercdarbībā pierādījums.

106 Treškārt, analizējot Regulas Nr. 40/94 43. panta tekstu, *Budvar* precizē, ka ITSB iebildumu iesniedzēju var aicināt iesniegt pierādījumus par [iebildumos] izvirzītās preču zīmes reālu un faktisku izmantošanu, ja to ir prasījis Kopienas preču zīmes pieteicējs. Šajā gadījumā *Anheuser-Busch* šo iespēju ir izmantojusi tikai attiecībā uz starptautisku preču zīmi, kuru *Budvar* sākotnēji izvirzīja savu iebildumu pamatojumam (starptautiska preču zīme Nr. 361 566). Tātad ITSB neesot bijis pilnvarots pēc paša ierosmes pieprasīt agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījumu, šīs tiesības bija tikai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam. *À fortiori* ISTB neesot bijušas tiesības izvirzītā cilmes vietas nosaukuma izmantošanas pierādījumu pārveidot par nosacījumu, kas pamatoja iebildumu noraidīšanu un kas, pēc tā domām, neesot izpildīts. Turklāt *Budvar* uzsver, ka iespēja lūgt, lai iebildumu ietvaros tiktu iesniegts izvirzītās agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījums, ir preču zīmes atcelšanas tiesiskā regulējuma, kas ir paredzēts Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 10. panta un Regulas Nr. 40/94 50. panta loģiskas un nepieciešamas sekas.

107 Ceturtkārt, *Budvar* apgalvo, ka Apelāciju padomes apsvērumi esot pretrunā Kopienu judikatūrai, kas saistīta ar "izmantošanu komercdarbībā" un kas ir pārņemta Direktīvas 89/104 4. un 5. pantā un Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punktā. *Budvar* it īpaši atsaucas uz Tiesas 2002. gada 12. novembra sprieduma lietā C-206/01 *Arsenal Football Club* (*Recueil*, I-10273. lpp.) 40. punktu un Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. maija sprieduma lietā T-279/03 *Galileo International Technology* u.c./Komisija (Krājums, II-1291. lpp.) 114. punktu. Atbilstoši *Budvar* viedoklim, izmantošanas "kvalitatīvais" kritērijs ir vienīgais judikatūrā izmantotais kritērijs, neatkarīgi no jebkādiem "kvantitatīvajiem" kritērijiem. Līdz ar to noteicošais esot tikai izmantošanas komerciālais raksturs, nevis izmantošanas kvantitatīvais apjoms.

108 Piektkārt, *Budvar* uzskata, ka Apelāciju padomes apsvērumi esot pretrunā ITSB lēmumu praksei. Šajā sakarā *Budvar* atsaucas uz vairākiem ITSB lēmumiem, kuros tas neesot prasījis agrāko tiesību izmantošanas kvantitatīvo apjomu. Turklāt apvienotajās lietās no T-60/04 līdz T-64/04, kas attiecas uz vārdisko apzīmējumu "BUD" un kurās ir pasludināts Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. jūnija spriedums apvienotajās lietās no T-60/04 līdz T-64/04 *Budějovický Budvar*/ITSB — *Anheuser-Busch* ("BUD") (Krājumā nav publicēts), ITSB esot pilnībā apzinājies cilmes vietas nosaukuma

juridisko spēku. Šajā sakarā *Budvar* atsaucas uz vairākiem procesuālajiem dokumentiem šajās lietā, kurus tā pievieno prasības pieteikuma pielikumā. No šiem dokumentiem izrietot, ka ITSB lēmumu prakse sniedz "komercdarbībā izmantota apzīmējuma" jēdziena interpretāciju kvalitatīvā, nevis kvantitatīvā nozīmē. Pirmās instances tiesa ir ne tikai atzinusi, ka apstrīdētie lēmumi ir nelikumīgi, bet arī ka esot jāuzskata, ka ar tiem ir aizskarts arī vienlīdzīgas attieksmes princips. Šajā sakarā *Budvar* atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. septembra sprieduma lietā T-123/04 *Cargo Partner*/ITSB ("CARGO PARTNER") (Krājums, II-3979. lpp.) 70. punktu.

109 Ņemot vērā visus šos elementus un faktu, ka Apelāciju padomes prasība attiecībā uz agrāka apzīmējuma izmantošanas pierādījumu ir pretrunā Kopienu tiesību aktiem, *Budvar* apgalvo, ka šajā gadījumā Apelāciju padomei tika iesniegti pierādījumi, lai pierādītu, ka tā cilmes vietas nosaukumu "bud" izmantoja savas komercdarbības ietvaros, nevis privātajā sfērā. *Budvar* šos dokumentus no jauna iesniedza šīs procedūras ietvaros, kuri attiecībā uz Franciju ietver vairākus rēķinus un attiecībā uz Austriju lietā T-225/06, T-255/06 un T-309/06 — vairākus apliecinājumus, rēķinu un izgriezumus no preses izdevumiem.

110 Attiecībā uz Apelāciju padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru administratīvā procesa laikā iesniegtie dokumenti nepierāda cilmes vietas nosaukuma "bud" izmantošanu, bet tikai preču zīmes "BUD" izmantošanu, *Budvar* uzsver, ka "izmantošanas" jēdziens nav piemērojams cilmes vietas nosaukumam, jo šādu tiesību uzdevums nav individualizēt preci. *Budvar* piebilst, ka šajā gadījumā vienkārša apzīmējuma "BUD" piestiprināšana esot vienlaicīgi gan preču zīmes, gan cilmes vietas nosaukuma izmantošana. Visbeidzot *Budvar* precizē, ka apvienotajās lietās no T-60/04 līdz T-64/04, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukumu "bud" un kurās ir pasludināts iepriekš 108. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās "BUD", ITSB esot atzinis, ka šī cilmes vietas nosaukuma izmantošana esot pietiekama.

— Par nosacījumu, kas saistīts ar tiesībām, kuras izriet no attiecīgā nosaukuma

111 *Budvar* apgalvo, ka tai ir tiesības aizliegt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu Francijā un arī lietu T-225/06, T-255/06 un T-309/06 ietvaros — Austrijā.

112 Attiecībā uz Franciju *Budvar* pamatojas uz vairākām Francijas tiesību normām atkarībā no tā, vai reģistrācijai pieteiktās preces un pakalpojumi ir identiski vai līdzīgi, vai arī no alus atšķirīgi.

113 Ja attiecīgās preces ir alum identiskas vai līdzīgas (proti, pēc *Budvar* domām, attiecīgās preces lietā T-225/06 un lietā T-309/06 un lietā T-255/06 preces, kas ietilpst 32. klasē), *Budvar* pamatojas uz Francijas *code de la consommation* [Patērētāju kodeksa] (turpmāk tekstā — "*code de la consommation*") L. 115-8. panta 1. punktu un L. 115-16. panta 1. un 4. punktu, kuros būtībā ir paredzēts, ka cilmes vietas nosaukumu nelikumīga izmantošana var tikt aizliegta un pret to var piemērot sankcijas. Šajā gadījumā, tā kā reģistrācijai pieteiktā preču zīme (lietas T-225/06 un T-309/06) vai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošais apzīmējums (lieta T-255/06) esot identisks attiecīgajam cilmes vietas nosaukumam un attiecīgās preces esot identiskas vai līdzīgas, tas, ka *Anheuser-Busch* izmanto apzīmējumu "BUD", apdraud minēto cilmes vietas nosaukumu.

114 Ja attiecīgie pakalpojumi ir alum identiski vai līdzīgi (proti, pēc *Budvar* domām, "restorānu, bāru un krogu pakalpojumi", kas ietilpst 42. klasē, lietā T-257/06), *Budvar* pamatojas uz *code rural* L. 641-2. pantu, kurš ir pārņemts *code de la consommation* L. 115-5. pantā, kurā ir paredzēts, ka "ģeogrāfisko apzīmējumu, kas veido cilmes vietas nosaukumu, vai jebkādu citu to atgādinošu norādi nedrīkst izmantot nedz attiecībā uz kādu līdzīgu preci [..], nedz attiecībā uz kādu citu preci vai pakalpojumu, ja ar šādu izmantošanu cilmes vietas nosaukuma atpazīstamība var tikt ļaunprātīgi izmantota vai vājināta". Šajā sakarā *Budvar* norāda, ka aldari, lai popularizētu savas preces un

dažādotu savas darbības, atver restorānus, bārus un krogus, kā firmas zīmi [izmantojot] savu preču zīmi. Turklāt, šķiet, ka *Anheuser-Busch* nodoms ir atvērt pašai savu preču patēriņa vietu, jo tā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē, ir iesniegusi apstrīdēto [preču zīmes] "BUD" reģistrācijas pieteikumu, un arī Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu "BAR BUD". Turklāt restorānu pakalpojumu pamata mērķis esot ēdienu gatavošana un pasniegšana, kuriem klāt visbiežāk tiek piedāvāti dzērieni, piemēram, vīns vai alus. Tāpat preču zīmes "BUD" reģistrācija attiecībā uz "restorānu, bāru un krogu pakalpojumiem", kas ietilpst 42. klasē, ļauj sabiedrībai *Anheuser-Busch* atvērt šādus uzņēmumus, maldinot patērētājus, kas ir ieradušies, lai patērētu čehu alu "BUD" un faktiski patērētu citu alu.

115 Ja attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no alus atšķirīgi (proti, pēc *Budvar* domām, preces, kas ietilpst 16., 21. un 25. klasē, lietā T-255/06 un citi pakalpojumi, kas nav "restorānu, bāru un krogu pakalpojumi", kas ietilpst 42. klasē, lietā T-257/06), *Budvar* atsaucas uz iepriekš minētā *code rural* L. 641-2. pantu un apgalvo, ka ģeogrāfiskā nosaukuma, kas veido cilmes vietas nosaukumu, reproducēšana, nepievienojot tam citu vārdu, ir aizliegta attiecībā uz identiskām, līdzīgām un atšķirīgām precēm. Šajā gadījumā gan cilmes vietas nosaukuma "bud" atpazīstamība, gan risks, ka šī atpazīstamība var tikt vājināta vai ļaunprātīgi izmantota, būtu jāuzskata par pierādītu. Pirmām kārtām, pamatojoties uz Lisabonas vienošanās 2. pantu, *Budvar* norāda, ka *Budweis* ražotā alus atpazīstamība obligāti ir pierādīta Čehijas Republikā, lai iegūtu attiecīgo cilmes vietas nosaukumu "bud". Atbilstoši Lisabonas vienošanās 1. panta 2. punktam saskaņā ar minēto vienošanos reģistrēts cilmes vietas nosaukums esot aizsargāts Francijas teritorijā tādā pat veidā kā valsts nosaukumi, turklāt netiek prasīts pierādīt, ka tam patiešām ir jebkāda atpazīstamība. Līdz ar to ar attiecīgo preču zīmju reģistrāciju varētu tikt ļaunprātīgi izmantota vai vājināta cilmes vietu nosaukuma, kura īpašniece ir sabiedrība *Budvar*, raksturīgā atpazīstamība. Nevienā Francijas tiesību aktā nav prasīts, lai šī raksturīgā atpazīstamība būtu īpaši augsta, lai tās aizsardzība tiktu paplašināta attiecībā uz atšķirīgām precēm. Turklāt šāda prasība esot pretrunā Lisabonas vienošanās 3. pantam, kurā esot paredzēta cilmes vietu nosaukumu absolūta aizsardzība bez nosacījuma, kas būtu saistīts ar nosaukuma atpazīstamību vai arī priekšmetu, uz kuriem strīdīgais apzīmējums tiem piestiprināts, identiskumu vai līdzību ar preci, kuru aizsargā cilmes vietas nosaukums. Tiesību normu hierarhijas princips paredzot, ka *code rural* L. 641-2. pants ir jāinterpretē, ņemot vērā Lisabonas vienošanās 3. pantu. Otrkārt, *Budvar* uzsver, ka cilmes vietas nosaukuma atpazīstamības ļaunprātīgas izmantošanas vai vājināšanas risks var tikt novērtēts, ņemot vērā apstrīdētās preču zīmes pieteicēja izrādīto attieksmi. Šajā sakarā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes ir iesniedzis *Budvar* tiešais konkurents, kurš obligāti zināja par attiecīgā cilmes vietas nosaukuma atpazīstamību vismaz Čehijas teritorijā. Tātad attiecīgo

reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas nosacījumi parādot no pieteikuma iesniedzēja puses nepārprotami acīmredzamu vēlēšanos apdraudēt attiecīgā cilmes vietas nosaukuma atpazīstamību, vājinot un sagraujot tā vienotību nosaukuma “bud” banalizācijas ceļā, kā arī cenšoties iegūt šo cilmes vietas nosaukumu, panākot preču zīmes “BUD” [reģistrāciju].

116 *Budvar* visās lietās pamatojas arī uz Francijas *code de la propriété intellectuelle* [Intelektuālā īpašuma kodeksa] (turpmāk tekstā — “*code de la propriété intellectuelle*”) L. 711-3. un L. 711-4. pantu.

117 Attiecībā uz *code de la propriété intellectuelle* L. 711-3. pantu *Budvar* uzsver, ka šī norma būtībā paredz, ka apzīmējums nevar tikt apstiprināts kā preču zīme, ja tas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai ja tā izmantošana ir aizliegta ar likumu. Līdz ar to, pamatojoties uz minētā kodeksa L. 714-3. pantu, *Budvar* varot panākt vārdiskās preču zīmes “BUD” spēkā neesamību un izmantošanas izliegumu. Turklāt lietās T-225/06, T-255/06 un T-309/06 *Budvar* pamatojas uz vairākiem Francijas tiesu pieņemtajiem nolēmumiem, saskaņā ar kuriem cilmes vietu nosaukumiem piešķirtā aizsardzība izrietot no sabiedriskās kārtības. Līdz ar to atbilstoši *code de la propriété intellectuelle* L. 711-3. panta b) punktam preču zīmes reģistrācijas pieteikums, kas attiecas uz apzīmējumu, kurā ir reproducēts vai atdarināts cilmes vietas nosaukums, būtu jāuzskata par tādu, kas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai, jo tas ir pretrunā cilmes vietu nosaukumu statusam. Ievērojot *code de la propriété intellectuelle* L. 714-3. pantu, *Budvar* varētu panākt vārdiskas preču zīmes “BUD” atzīšanu par spēkā neesošu un izmantošanas aizliegumu. Šajā sakarā *INPI* esot informējis *Anheuser-Busch*, ka preču zīmes “BUD” reģistrācijas pieteikumam, kuru tā ir iesniegusi 1987. gada 10. septembrī, lai apzīmētu preces, kas ietilpst 32. klasē (alus), varētu tikt piemērotas Francijas tiesību normas, jo tas esot “pretrunā sabiedriskajai kārtībai”. Turklāt *code de la propriété intellectuelle* L. 711-3. panta b) punktā esot aizliegts reģistrēt arī tādu preču zīmi, kuras izmantošana ir aizliegta ar likumu. Piemērojot iepriekš minētā *code de la consommation* L. 115-8. pantu, *Budvar* būtu tiesības Francijā lūgt sodīt jebkādu apzīmējuma “BUD” izmantošanu, ko veic *Anheuser-Busch*, lai apzīmētu alu un citus

alum līdzīgus dzērienus. Līdz ar to šāda preču zīme *code de la propriété intellectuelle* L. 711-3. panta b) punkta izpratnē būtu jāuzskata par tādu, kas ir aizliegta ar likumu (cita starpā arī, lai apzīmētu no alus atšķirīgas preces). Šajā sakarā *Budvar* uzsver, ka *INPI Anheuser-Busch* ir informējis, ka tās preču zīmes "BUD" reģistrācijas pieteikumam, kas iesniegts 2001. gadā, lai apzīmētu alu, varētu piemērot *code de la propriété intellectuelle* L. 711-3. panta b) punkta normas. *Anheuser-Busch*, atbildot uz šo iebildumu, no sava preču zīmes reģistrācijas pieteikuma esot atteikusies. Citu *Anheuser-Busch* preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kas attiecās uz vārdisku apzīmējumu "BUD", lai apzīmētu alu, *INPI* noraidīja, balstoties uz šo pašu pamatojumu, ar 2005. gada 19. maija paziņojumu. Tādējādi Francijas tiesības sniedzot *Budvar* vairākus juridiskos līdzekļus, lai panāktu aizliegumu *Anheuser-Busch* izmantot preču zīmi "BUD".

118 Attiecībā uz *code de la propriété intellectuelle* L. 711-4. pantu *Budvar* norāda, ka preču zīmes reģistrācija nav iespējama, ja šī preču zīme var apdraudēt Francijā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, neņemot vērā, vai šis pieteikums var vai nevar radīt sajaukšanas iespēju ar attiecīgo agrāko cilmes vietas nosaukumu. *Budvar* pamatojas arī uz vairākiem Francijas tiesu nolēmumiem, ar kuriem ir atceltas preču zīmes, kas ir [reģistrētas] pirms vai pēc cilmes vietu nosaukumiem. Tātad *Budvar* pamatoti varēja lūgt atzīt par spēkā neesošu vārdisko preču zīmi "BUD" un aizliegt tās izmantošanu neatkarīgi no tā, kādas ir attiecīgās preces vai pakalpojumi.

119 Turklāt *Budvar* vēlas uzsvērt Apelāciju padomes apgalvojuma neprecizitāti, saskaņā ar kuru Strasbūras *tribunal de grande instance* esot pasludinājusi prasītājai nelabvēlīgu spriedumu sakarā ar negodīgu konkurenci, jo tā ir mēģinājusi liegt sabiedrības *Anheuser-Busch* izplatītājam Francijā tirgot alu "BUD". *Budvar* piespriestā soda sakarā ar negodīgu konkurenci simboliskais apmērs ir EUR 1, un tas attiecās uz faktu, ka prasītāja, lai pret sabiedrības *Anheuser-Busch* izplatītāju izvirzītu savas tiesības uz cilmes vietas nosaukumu "bud", ir nogaidījusi līdz 2002. gadam. Turklāt attiecīgais spriedums šobrīd ir apelācijas tiesvedības priekšmets un tātad neesot galīgs.

120 Attiecībā uz Austriju lietā T-225/06, T-255/06 un T-309/06 *Budvar* atgādina, ka cilmes vietas nosaukums "bud" esot aizsargāts saskaņā ar Divpusējo konvenciju. Šis cilmes vietas nosaukums šajā valstī joprojām ir spēkā, lai gan *Oberlandesgericht Wien* šobrīd tiek izskatīts strīds, kas saistīts ar šo tiesību spēkā esamību. Tomēr, tā kā šajā strīdā nav galīgā nolēmuma, cilmes vietas nosaukums "bud" esot Austrijā joprojām spēkā. Līdz ar to, pamatojoties uz Divpusējās konvencijas 7. pantu un 9. panta 1. punktu, *Anheuser-Busch* var sodīt par vārdiskas preču zīmes "BUD" izmantošanu alum identisku vai līdzīgu preču apzīmēšanai.

ITSB argumenti

121 Pretēji tam, ko apgalvojot *Budvar*, ITSB neesot paudis nostāju apvienotajās lietās no T-60/04 līdz T-64/04, kurās pieņemts iepriekš 108. punktā minētais spriedums "BUD", par vārda "bud" izmantošanu kā cilmes vietas nosaukumu. Šajā lietās nedz Apelāciju padome, nedz lietas dalībnieki neesot apstrīdējuši faktu, ka cilmes vietas nosaukums "bud" ir agrākas tiesības, kas ir pamatotas ar izmantošanu, kura nav tikai vietēja mēroga. ITSB esot tikai piekritis šai strīda priekšmeta noteikšanai.

122 Šajā gadījumā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. pantu piešķirtā aizsardzība būtu jānoliedz, ja nav pierādīts, ka agrākās tiesības ir bijušas "izmantotas komercdarbībā, kura nav tikai vietēja mēroga". Šis jautājums, kas izrietot no Kopienu tiesībām, esot neatkarīgs no fakta, vai valsts tiesības prasa vai neprasa agrāko tiesību izmantošanu. Šajā gadījumā Apelāciju padome, piekrītot Iebildumu nodaļai, pēc analoģijas esot piemērojusi Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta normas par agrāko preču zīmju faktisko izmantošanu, uzsverot, ka pierādījums, kuru šīs normas paredz, ir minimāla prasība (ITSB atsaucas uz Tiesas 2003. gada 11. marta spriedumu lietā C-40/01 *Ansul*, *Recueil*, I-2439. lpp., 39. punkts, un Tiesas 2004. gada 27. janvāra rīkojumu lietā C-259/02 *La Mer Technology*, *Recueil*, I-1159. lpp., 21. punkts). Līdz ar to šāda minimuma piemērošana attiecībā pret *Budvar* neesot netaisnīga.

123 *Budvar* apgalvojot, ka izmantošanas komercdarbībā jēdziens esot tīri kvalitatīvs, nevis kvantitatīvs un ka tam esot bijis tikai jāpierāda, ka izmantošanai ir bijis komerciāls raksturs. Šajā sakarā ITSB nesaskata pretrunas starp Apelāciju padomes un *Budvar* nostājām. Turklāt *Budvar* prasības pieteikuma lietā T-225/06 27. punktā atzīstot, ka reālas un faktiskas izmantošanas komercdarbībā pierādījums ir pietiekams, lai pierādītu tiesību esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē.

124 Šajā pašā teikumā, pamatojoties uz "komercdarbībā izmantotu apzīmējumu" un "šim apzīmējumam piemērojamām dalībvalsts tiesībām", Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā esot skaidri paredzēts, ka izmantošana komercdarbībā ir jāpierāda saistībā ar attiecīgās dalībvalsts teritoriju, proti, šajā gadījumā — Franciju un Austriju. Ņemot vērā Apelāciju padomes atsauci uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, šāda pierādījuma iesniegšana būtu jānovērtē, ņemot vērā nosacījumus, kas paredzēti Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumā. Šajā sakarā izmantošanas vieta, ilgums un apjoms esot savstarpēji atkarīgi faktori, kuri būtu jāņem vērā kopā. Viena no šiem faktoriem nepilnības var tikt atsvērtas ar citu [faktoru] (šajā sakarā ITSB atsaucas uz Tiesas 2006. gada 11. maija spriedumu lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB, Krājums, I-4237. lpp., 76. punkts).

125 Šajā gadījumā, ņemot vērā apstrīdētajos lēmumos izklāstītos iemeslus, *Budvar* neesot iesniegusi pierādījumu, ka cilmes vietas nosaukums "bud" ir izmantots komercdarbībā, kura nav tikai vietēja mēroga, Francijā un attiecībā uz lietām T-225/06, T-255/06 un T-309/06 — Austrijā.

126 Turklāt *Budvar* Apelāciju padomes secinājumu apstrīdot tikai tiktāl, ciktāl šis secinājums izriet no "faktiskas izmantošanas" novērtējuma preču zīmju tiesību izpratnē. *Budvar* neesot iesniegusi nevienu faktu, kas ļautu apstrīdēt šo Apelāciju padomes secinājumu, ja būtu jāpiekrīt, ka Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta piemērošana pēc analoģijas ir pamatota.

127 Tā kā "Kopienu" nosacījums, kurš paredzēts 8. panta 4. punktā, nav izpildīts, iebildumus varot noraidīt pat tad, ja "valsts" nosacījums (proti, fakts, ka attiecīgajam apzīmējumam piemērojamās dalībvalsts tiesības tā īpašniekam dod tiesības aizliegt jaunākas preču zīme izmantošanu) ir izpildīts.

128 Visbeidzot, kā norāda Apelāciju padome, ITSB atzīst, ka diemžēl Iebildumu nodaļa agrākajās lietās ir paudusi atšķirīgu nostāju attiecībā uz cilmes vietas nosaukuma "bud" izmantošanu Francijā. Tomēr apstrīdēto lēmumu likumību var novērtēt tikai, pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94, nevis pamatojoties uz tās agrāko lēmumu praksi. Turklāt, ja *Budvar* arguments būtu saprotams kā tāds, kas izvirza vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, tas būtu noraidāms. Faktiski dažādo lietu apstākļi neesot identiski. Turklāt, ņemot vērā principu, ka agrākie lēmumi ir bijuši nelikumīgi, ITSB norāda, ka neviens nevar atsaukties savā labā uz nelikumību, kas pieļauta kādam citam par labu.

Anheuser-Busch argumenti

129 Pirmām kārtām *Anheuser-Busch* uzskata, ka ir grūti saprast, vai *Budvar* apgalvo izmantošanas nosacījuma neesamību vai arī faktu, ka šis nosacījums esot tikai pakļauts mazāk stingrām prasībām nekā tās, kuras ir piemērojusi Apelāciju padome.

130 Tāpat arī *Anheuser-Busch* norāda, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā formulētais izmantošanas nosacījums ir Kopienu tiesību autonoma norma, kas piemērojama neatkarīgi no nosacījumiem, kas paredzēti atbilstošajās valsts tiesībās. Šajā sakarā no šīs normas skaidri izrietot, ka esot prasīts reālas izmantošanas komercdarbībā nosacījums. Turklāt šai reālajai izmantošanai apzīmējumam būtu jāpiešķir mērogs, kas nav tikai

vietējs. Lietā T-309/06 *Anheuser-Busch* piebilst, ka attiecīgo tiesību reālajai izmantošanai ir jābūt agrākai par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

131 Attiecībā uz lietas būtību *Anheuser-Busch* uzskata, pirmkārt, ka Regulas Nr. 2868/95 22. noteikums Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā paredzētajam izmantošanas nosacījumam ir piemērojams *mutatis mutandis*. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* apgalvo, ka, lai noteiktā teritorijā rastos tiesības attiecībā pret vēlāku preču zīmi, ir jāpierāda apzīmējuma izmantošana, iesniedzamai informācijai ir jāpierāda, ka apzīmējums ir ticis izmantots šajā teritorijā (vietā) prasītajā laikposmā (laikā), ka apzīmējums ir izmantots atbilstoši tam, kas tika apgalvots (raksturs) un, visbeidzot, ka tas notika tirdzniecībā (apjoms). Citiem vārdiem sakot, nekas nav pret Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma piemērošanu pēc analoģijas Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta kontekstā.

132 Otrkārt, attiecībā uz izmantošanas kvantitatīvajiem kritērijiem *Anheuser-Busch* uzsver, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā nav pārņemts šīs pašas regulas 43. panta 2. punktā ietvertais vārds "faktisks". Tomēr atsauce uz "citu komercdarbībā izmantotu apzīmējumu, kurš nav tikai vietēja mēroga", prasa, lai izmantošana būtu tirdzniecībā redzama. Pierādījumiem, kas attiecas uz tiesībām, kas balstītas uz izmantošanu, līdz ar to nevajadzētu būt vājākiem nekā tie, kas attiecas uz reģistrētu preču zīmi. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* pamatojas uz *High Court of Justice* (*England & Wales*) lietā, saukta par "COMPASS", (2004. gada 24. marts) Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta piemērošanu. Līdz ar to ITSB pamatoti esot secinājis, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkts ietver kvantitatīvus kritērijus, kuri turklāt ir stingrāki nekā tie, kas attiecas uz reģistrētajām preču zīmēm.

133 Attiecībā uz *Budvar* izvirzīto faktu, ka persona, kas iestājusies lietā, neesot formāli lūgusi iesniegt pierādījumu par attiecīgā cilmes vietas nosaukuma izmantošanu, *Anheuser-Busch* apgalvo, ka tā katrā savā rakstveida dokumentā ir paziņojusi, ka *Budvar* šāds pierādījums ir jāizsniedz. Turklāt tāds "formāls" pieteikums, kāds ir prasīts

Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 5. punktā, nav piemērojams Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkts ietvaros. Šī norma patiešām kā likumīgu nosacījumu, lai pieņemtu iebildumus, norādot izmantošanu komercdarbībā. Turpretī attiecībā uz reģistrētām preču zīmēm izmantošana ir jāpierāda tikai tad, ja šāds pierādījums tiek formāli lūgts. Tātad *Budvar* norādītā analoģija ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu esot bezjēdzīga.

134 Attiecībā uz *Budvar* atsauci uz Direktīvas 89/104 4. un 5. pantu un Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punktu *Anheuser-Busch* norāda, ka šīs normas ir saistītas ar "nelikumīgu" izmantošanu. Tātad jēdziena "izmantošana komercdarbībā" interpretācija var mainīties atkarībā no šajā lietā piemērojamām normām. *Budvar* atsauces šajā sakarā līdz ar to esot neefektīvas.

135 Turklāt izmantošanas nosacījums attiecībā uz preču zīmēm, kā to ir interpretējusi Tiesa (it īpaši fakts, ka nav "minimālās" robežas preču zīmes faktiskajai izmantošanai), nevar tikt piemērots tiesībām, kas ir balstītas uz izmantošanu, kas ir minēta Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā. Tā kā iebildumu pamats esot balstīts tikai uz izmantošanu, esot pilnībā pareizi piemērot stingrākus kritērijus un prasīt redzamāku apzīmējuma izmantošanu tirgū nekā reģistrētu preču zīmju gadījumā. Šajā gadījumā Iebildumu nodaļa un Apelāciju padome pat neesot piemērojušas stingrākus kritērijus, bet esot pēc analoģijas piemērojušas Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktā pārņemtos nosacījumus.

136 Treškārt, *Anheuser-Busch* apgalvo, ka šajā gadījumā *Budvar* neesot iesniegusi izmantošanas komercdarbībā, kura nav tikai vietēja mēroga, pierādījumu Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē.

137 Lietā T-225/06 un attiecībā uz Franciju pierādījumi esot nepietiekami, lai pierādītu jebkādu izmantošanu komercdarbībā. Attiecībā uz Austriju *Anheuser-Busch* uzsver, ka vājā izmantošana attiecas tikai uz vienu preci, uz kuras ir piestiprināts vārdu salikums "bud super strong" un kura tiek piegādāta tikai vienam izplatītājam. Neesot neviena pierādījuma faktam, ka šis izplatītājs ir pārdevis preci, pie kuras ir piestiprināti vārdi "bud", patērētājam. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* piebilst, ka vārds "bud" acīmredzami ir izmantots kā preču zīme. Turklāt papildus faktam, ka vārds "bud" neesot ģeogrāfisks nosaukums, šis vārds, pievienojot tam vārdu salikumu "super strong" angļu valodā, varētu būt norāde uz alu, kura izcelsme ir Amerikas Savienotās Valstis vai valstis, kurās runā angliski, bet noteikti ne Čehijas pilsēta.

138 Lietā T-255/06 *Anheuser-Busch* pirmām kārtām norāda, ka attiecībā uz Austriju *Budvar* izmantošanas pierādījumus esot iesniegusi pēc ITSB noteiktā termiņa. Līdz ar to, ievērojot Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 4. punktu un ITSB praksi, šie pierādījumi nav jāņem vērā. Katrā ziņā iesniegtie pierādījumi, tostarp attiecībā uz Franciju, esot nepietiekami, lai pierādītu jebkādu izmantošanu komercdarbībā. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* norāda, ka izmantošanas pierādījumi attiecas tikai uz vienu preci, pie kuras ir piestiprināts vārdu salikums "bud super strong", un izvirza argumentus, kas ir līdzīgi tiem, kas izklāstīti iepriekš 137. punktā minētajā lietā T-225/06. Turklāt konkrēti attiecībā uz Franciju *Anheuser-Busch* norāda, ka četri *Budvar* iesniegtie "rēķini", kā to pierāda norāde "Free of charge", acīmredzami esot bezmaksas kravu piegādes čeki. Turklāt tikai divi no attiecīgajiem rēķiniem esot agrāki par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un vienā no tiem nav norādīts saņēmējs. Aplūkojot šo rēķinus kopumā, tie attiecas tikai uz 70 litriem preces, pie kuras ir piestiprināts vārdu salikums "bud super strong", proti, aptuveni divu Francijas vidusmēra patērētāju vidējo patēriņu gadā. Attiecībā uz Austriju iesniegtie dokumenti atspoguļojot preces, pie kuras ir piestiprināts vārdu salikums "bud super strong", piegādi tikai vienam izplatītājam, turklāt tikai par 35 hektolitriem.

139 Lietā T-257/06 un attiecībā uz Franciju *Anheuser-Busch* norāda arī, ka četri *Budvar* iesniegtie "rēķini" , kā to pierāda norāde "Free of charge", acīmredzami esot bezmaksas kravu piegādes čeki. Turklāt viens no attiecīgajiem četriem rēķiniem esot vēlāks par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Papildus *Anheuser-Busch* norāda, ka izmantošanas pierādījumi attiecas tikai uz vienu preci, pie kuras ir piestiprināts vārdu

salikums “bud super strong”, un izvirza argumentus, kas ir līdzīgi tiem, kas izklāstīti iepriekš 137. punktā minētajā lietā T-225/06.

140 Lietā T-309/06 *Anheuser-Busch* norāda, ka izmantošanas pierādījumi attiecas tikai uz vienu preci, pie kuras ir piestiprināts vārdu salikums “bud super strong”, un izvirza argumentus, kas ir līdzīgi tiem, kas izklāstīti iepriekš 137. punktā minētajā lietā T-225/06.

141 Attiecībā uz *Budvar* apgalvoto faktu, saskaņā ar kuru ITSB lietā T-62/04 Pirmās instances tiesā esot atzinis, ka ir pierādīta apzīmējuma “BUD” pietiekama izmantošana Francijā, tas esot nepareizi. ITSB šajā lietā tikai esot vēlējies apstiprināt, kas turklāt atšķīrās reģistrācijai pieteikto preču ziņā, ka cilmes vietas nosaukumi principā Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē tiek uzskatīti par apzīmējumiem.

142 Ceturtkārt, *Anheuser-Busch* uzskata, ka *Budvar* neesot pietiekami pierādījusi, ka tai ir tiesības aizliegt reģistrācijai pieteikto preču zīmi.

143 Attiecībā uz Francijas tiesībām *Anheuser-Busch* vispārēji norāda, ka *Budvar* esot citējusi lielu skaitu Francijas tiesību normu ļoti vispārējā veidā, kas esot pretrunā pierādīšanas pienākumam, kurš iebildumu iesniedzējam ir noteikts atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam.

144 Konkrētāk attiecībā uz *Budvar* izvirzītām *code de la propriété intellectuelle* normām *Anheuser-Busch* precizē, ka tās attiecas uz Francijā reģistrētajām preču zīmēm. Līdz ar to tās nav nozīmīgas Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros, kas paredz preču zīmes izmantošanas aizliegumu.

145 Attiecībā uz izvirzītajām *code de la consommation* normām *Anheuser-Busch* pirmām kārtām norāda, ka *Budvar* pirmo reizi uz minētā kodeksa L. 115-8. pantu atsaucas lietā T-225/06 un lietā T-309/06. Lietā T-225/06 *Anheuser-Busch* piebilst, ka tiktāl, ciktāl valsts tiesību jautājumi esot faktu jautājumi, atsauce uz šo normu esot jauns fakts un līdz ar to Pirmās instances tiesai neesot jāņem vērā.

146 Attiecībā uz *code rural* L. 641-2. pantu, kas ir pārņemts *code de la consommation* L. 115-5. pantā, *Anheuser-Busch* lietās T-255/06, T-257/06 un T-309/06, kas attiecībā uz visām vai daļu atšķirīgajām precēm vai pakalpojumiem, precizē, pirmkārt, ka *Budvar* neesot iesniegusi jebkādas attiecīgā cilmes vietas nosaukuma atpazīstamības esamības pierādījumu Francijas teritorijā. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* atsaucas uz procesuālo rakstu, kuru tā ir iesniegusi Pirmās instances tiesā lietā T-60/04 un kuru tā ir pievienojusi pielikumā. Otrkārt, *Anheuser-Busch* lietā T-257/06, kas, pēc *Budvar* domām, cita starpā attiecoties uz alum "līdzīgiem" pakalpojumiem, uzskata, ka iebildumu iesniedzējas apgalvojumi esot nepamatoti. It īpaši *Anheuser-Busch* apgalvo, ka "pakalpojumi" (piemēram, *Budvar* norādītie "restorānu, bāru un krogu pakalpojumi", kas ietilpst 42. klasē) nevar būt "līdzīgas preces" *code rural* L. 641-2. panta izpratnē. Tas esot saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības Organizāciju ("PTO") līguma par tirdzniecībai piemērojamām intelektuālā īpašuma tiesībām ("TRIPs līgums"), kurā ģeogrāfisko norāžu aizsardzība ir paredzēta tikai saistībā ar precēm. Vārds "līdzīgi", kas ir izmantots *code rural* L. 641-2. pantā, attiecas uz precēm, kas ietilpst vienā un tajā pašā preču kategorijā, bet kas neatbilst tiem pašiem kvalitatīvajiem kritērijiem, kā cilmes vietas nosaukuma kritēriji. Runa esot par šaurāku konceptu, nekā līdzības koncepts sajaukšanas iespējas preču zīmju tiesībās ietvaros. Pēdējā minētā sakarā arī vāja attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzība varētu izraisīt sajaukšanas iespēju. Katrā ziņā

"restorānu, bāru un krogu pakalpojumi", kas ietilpst 42. klasē, neesot alum līdzīgi. Šajā sakarā *Anheuser-Busch* it īpaši atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2005. gada 9. marta spriedumu lietā T-33/03 *Osotspa*/ITSB — *Distribution & Marketing* ("Hai") (Krājums, II-763. lpp.).

147 Attiecībā uz Austrijas tiesībām un lietās T-225/06, T-255/06 un T-309/06 *Anheuser-Busch* apgalvo, ka *Budvar* neesot izklāstījusi atbilstošās normas, uz kurām tā pamatojas. Divpusējās konvencijas 7. panta 1. punkts, uz kuru vairākkārt atsaucas *Budvar*, skaidri izklāstot, ka "tiek piemēroti visi juridiskie un administratīvie pasākumi, kuri saskaņā ar līgumslēdzējas valsts tiesisko regulējumu, kurā ir lūgta aizsardzība, [..] ir paredzēti nosacījumos, kas noteikti šajā tiesiskajā regulējumā". Vienīgi fakts, ka minētās konvencijas 9. panta 1. punkts ļauj tieši celt prasību tiesā, acīmredzami nevarot aizstāt prasības likumīgo pamatu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

148 Pirmām kārtām ir jānorāda, ka *Budvar* argumenti, kas vērsti uz to, lai pierādītu, ka tā esot izvirzīto tiesību īpašniece, faktiski attiecas uz faktisko secinājumu, kas Apelāciju padomei ļāva konstatēt, ka nosaukums "bud" nav cilmes vietas nosaukums. Tā kā šis Apelāciju padomes secinājums ir vienīgā pamata pirmās daļas priekšmets, *Budvar* šajā sakarā izvirzītos argumentus [pamata] otrās daļas ietvaros nav jāizvērtē.

149 Papildus *Budvar* izvirza divus iebildumus, kas attiecas uz Apelāciju padomes veikto Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā paredzēto nosacījumu piemērošanu. Ar pirmo iebildumu *Budvar* apstrīd Apelāciju padomes veikto nosacījumu, kas saistīti ar apzīmējuma, kurš nav tikai vietēja mēroga, izmantošanu komercdarbībā piemērošanu.

Ar otro iebildumu *Budvar* apstrīd Apelāciju padomes veikto nosacījumu, kas saistīts ar no iebildumu pamatojumam izvirzītā apzīmējuma izrietošajām tiesībām.

Par pirmo iebildumu, kas saistīts ar apzīmējuma, kurš nav tikai vietēja mēroga, izmantošanu komercdarbībā

150 Pirmām kārtām ir jāsecina, ka lietā T-255/06 *Anheuser-Busch* norāda, ka attiecībā uz Austriju *Budvar* izvirzīto tiesību izmantošanas pierādījumus esot iesniegusi pēc ITSB noteiktā termiņa. Ievērojot Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 4. punktu un ITSB praksi, *Anheuser-Busch* apgalvo, ka šie pierādījumi nav jāņem vērā.

151 Tomēr, pieņemot, ka *Anheuser-Busch* argumenti būtu jāsaprot kā patstāvīgs pamats, kas ir balstīts uz Reglamenta 134. panta 2. punktu, ir jāatzīmē, ka šis pamats ir nesaderīgs ar pašas personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem un tādējādi ir noraidāms (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 16. novembra spriedumu lietā T-278/04 *Jabones Pardo*/ITSB — *Quimi Romar* ("YUKI"), Krājumā nav publicēts, 44. un 45. punkts, un iepriekš 79. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās "AB GENUINE Budweiser KING OF BEERS", 220. punkts). *Anheuser-Busch* norādītie argumenti būtībā ir vērsti uz to, lai apstrīdētu vienu atstrīdētā lēmuma aspektu, jo Apelāciju padome atšķirībā no Iebildumu nodaļas nav uzskatījusi, ka attiecīgie dokumenti nav jāņem vērā. *Anheuser-Busch* tomēr nav prasījusi atcelt vai grozīt minēto lēmumu saskaņā ar Reglamenta 134. panta 3. punktu.

152 Katrā ziņā, pieņemot, ka Regulas Nr. 2868/95 19. noteikums un it īpaši tā 4. punkts tā redakcijā, kuru *Anheuser-Busch* ir noraidījusi savu pretenziju pamatojumā, var tikt piemērots Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta kontekstā, ir jānorāda, ka šis noteikums

tika ieviests ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005, ar kuru groza [Regulu Nr. 2868/95] (OV L 172, 4. lpp.), kas stājusies spēkā 2005. gada 25. jūlijā, proti, pēc tam, kad *Budvar* iesniedza savu iebildumu rakstu un pierādījumus, kas saistīti ar izvirzīto tiesību izmantošanu Austrijā. Tomēr jāatgādina, ka vispārīgi tiesiskās drošības princips ir pret to, ka Kopienu akta piemērošanas laikā sākums ir noteikts pirms tā publicēšanas. Tomēr izņēmuma kārtā ir pieļaujami citādāki gadījumi, ja to pieprasa sasniedzamais mērķis un ieinteresēto personu tiesiskā paļāvība ir atbilstošā veidā ievērota (Tiesas 1979. gada 25. janvāra spriedums lietā 98/78 *Racke*, *Recueil*, 69. lpp., 20. punkts, un 1981. gada 12. novembra spriedums apvienotajās lietās no 212/80 līdz 217/80 *Meridionale Industria Salumi* u.c., *Recueil*, 2735. lpp., 10. punkts). Šāda judikatūra, kā Tiesa to ir precizējusi, ir piemērojama arī gadījumos, kuros pašā aktā nav skaidri paredzēts tā atpakaļejošais spēks, bet tas izriet no šī akta satura (Tiesas 1991. gada 11. jūlija spriedums lietā C-368/89 *Crispoltoni*, *Recueil*, I-3695. lpp., 17. punkts; 2004. gada 29. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-487/01 un C-7/02 *Gemeente Leusden* un *Holin Groep*, *Recueil*, I-5337. lpp., 59. punkts, un 2005. gada 26. aprīļa spriedums lietā C-376/02 "Goed Wonen", Krājums, I-3445. lpp., 33. punkts; Pirmās instances tiesas 2007. gada 3. maija spriedums lietā T-357/02 *Freistaat Sachsen*/Komisija, Krājums, II-1261. lpp., 95. punkts). Šajā gadījumā nedz Regulas Nr. 1041/2005 teksts, nedz vispārējā sistēma neļauj uzskatīt, ka ar minēto regulu ieviestās normas būtu jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku.

153 Turklāt, kā tas arī izriet no Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta redakcijas, ITSB nevar ņemt vērā faktus, uz kuriem lietas dalībnieki nav laikus atsaukušies, vai pierādījumus, kurus tie nav laikus iesnieguši. No šīs redakcijas izriet, ka — parasti un ja vien nav noteikts pretējais — faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic lietas dalībnieki, ir iespējama pēc termiņa beigām, kas šādai iesniegšanai ir noteikts Regulas Nr. 40/94 normās, un ka ITSB nekādā veidā nav liegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir izvirzīti vai iesniegti novēloti (Tiesas 2007. gada 13. marta spriedums lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 41. un 42. punkts). Šajā gadījumā *Anheuser-Busch* savu pretenziju pamatojumā neizvirza to, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta prasības. *Anheuser-Busch* papildus Regulas Nr. 2868/95 19. noteikumam, kas ieviests ar Regulu Nr. 1041/2005, nenorāda arī citas tiesību normas, kas liktu uzskatīt, ka Apelāciju padome nevarēja ņemt vērā *Budvar* attiecībā uz Austriju iesniegtos dokumentus.

154 No iepriekš izklāstā izriet, ka *Anheuser-Busch* argumenti, kas vērsti uz to, lai attiecībā uz Austriju konstatētu, ka *Budvar* izvirzīto tiesību izmantošanas pierādījumus esot iesniegusi pēc ITSB noteiktā termiņa, ir noraidāmi.

155 Pēc būtības ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu iebildumi ir jāpamato ar "komercdarbībā izmantotu apzīmējumu, kas nav tikai vietēja mēroga".

156 Abi kumulatīvie nosacījumi izriet no šīs normas. Pirmkārt, attiecīgais apzīmējums ir jāizmanto "komercdarbībā". Otrkārt, attiecīgajam apzīmējumam ir jābūt ne tikai vietēja "mēroga".

157 Šajā gadījumā Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta redakcija prasa, lai attiecīgais apzīmējums tiek "reāli" izmantots tirdzniecībā.

158 Šajā sakarā Apelāciju padome uzskatīja, ka nebija nesaprātīgi pēc analoģijas piemērot Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma normas. It īpaši Apelāciju padome piekrita Iebildumu nodaļas paustajai nostājai, atbilstoši kurai tiek prasīts agrāko tiesību "faktiskas" izmantošanas pierādījums. Pamatojoties uz to, Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka *Budvar* attiecībā uz cilmes vietas nosaukuma "bud" izmantošanu Austrijā, Francijā, Itālijā un Portugālē iesniegtie pierādījumi ir nepietiekami (Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, 24.–31. punkts, uz kuru ir atsauce citos apstrīdētajos lēmumos).

159 Lai novērtētu apstrīdētos lēmumus, ir jānošķir starp nosacījumu, kas saistīts ar attiecīgā apzīmējuma izmantošanu komercdarbībā, un nosacījumu, kas saistīts ar tā mērogu.

— Par nosacījumu, kas attiecas uz attiecīgā apzīmējuma izmantošanu komercdarbībā

160 Tā kā Apelāciju padome pēc analoģijas ir piemērojusi Kopienu tiesību normas, kas saistītas ar agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteicējs var lūgt pierādījumu, ka agrākā preču zīme ir faktiski izmantota teritorijā, kurā tā ir aizsargāta, piecu gadu laikā pirms preču zīmes, pret kuru celti iebildumi, pieteikuma publikācijas. Atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumam norādījumiem un pierādījumiem, kas sniedzami, lai pierādītu preču zīmes izmantošanu, jāietver norādes par agrākās preču zīmes izmantošanas vietu, ilgumu, apjomu un izmantošanas raksturu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta un uz kuru pamata ir iesniegti iebildumi.

161 Preču zīme ir faktiski izmantota, ja tā izmantota atbilstoši tās pamata funkcijai, tas ir, garantēt to preču vai pakalpojumu izcelsmes identitāti, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču vai pakalpojumu noietu, izslēdzot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir saglabāt ar [tās] reģistrāciju piešķirtās tiesības (skat. Tiesas 2007. gada 13. septembra spriedumu lietā C-234/06 P *Il Ponte Finanziaria*/ITSB, Krājums, I-7333. lpp., 72. punkts un tajā minētā judikatūra). Lai agrākas preču zīmes izmantošanu kvalificētu kā faktisku izmantošanu, nav nepieciešams, lai tās izmantošana vienmēr būtu kvantitatīvi nozīmīga. Turpretī šai izmantošanai ir jābūt kvantitatīvi pietiekamai (šajā sakarā skat. iepriekš 122. punktā minēto rīkojumu lietā *La Mer Technology*, 21. un 22. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Il Ponte Finanziaria*/ITSB, 73. punkts).

162 Prasība, kas attiecas uz agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu ir saistīta ar faktu, ka, ja šāda pierādījuma nav, iebildumus noraida. Ja agrākā preču zīme ir izmantota tikai saistībā ar daļu preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, iebildumu izskatīšanas nolūkos uzskata, ka tā ir reģistrēta tikai attiecībā uz šo preču vai pakalpojumu daļu (Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkts). Ir jānorāda arī, ka, ja Kopienas preču zīme nepārtrauktu piecu gadu laikā Kopienā attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, nav faktiski izmantota un tam nav pienācīga iemesla, tas var būt par pamatu [šīs preču zīmes] atcelšanai (Regulas Nr. 40/94 15. panta 1. punkts un 50. panta 1. punkta a) apakšpunkts). Direktīvas 89/104 12. pants ietver līdzīgas normas attiecībā uz valsts preču zīmēm.

163 Tomēr ar agrākās preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu saistītie mērķi un nosacījumi atšķiras no tiem, kas ir saistīti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā paredzētā apzīmējuma izmantošanas komercdarbībā pierādījumu, it īpaši ja runa, kā šajā gadījumā, ir par cilmes vietas nosaukumu, kas reģistrēts saskaņā ar Lisabonas vienošanos, vai nosaukumu, kas aizsargāts saskaņā ar kādu divpusējo konvenciju.

164 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka, pirmkārt, Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkts neattiecas uz iebildumos pamatojumā izvirzītā apzīmējuma "faktisko" izmantošanu.

165 Otrkārt, Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkta un Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta un 6. panta 1. punkta ietvaros Tiesa un Pirmās instances tiesa pastāvīgi ir uzskatījušas, ka apzīmējums ticis izmantots "komercdarbībā", jo izmantošana tika veikta komerciālās darbības, kas ir vērsta uz ekonomiska labuma gūšanu, kontekstā, nevis privātajā sfērā (iepriekš 107. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Arsenal Football Club*, 40. punkts; 2007. gada 25. janvāra spriedums lietā C-48/05 *Adam Opel*, Krājums, I-1017. lpp., 18. punkts; Tiesas 2007. gada 20. marta rīkojums lietā C-325/06 P *Galileo International Technology* u.c./Komisija, Krājums, I-44. lpp., 32. punkts, un Tiesas 2007. gada 11. septembra spriedums lietā C-17/06 *Céline*, Krājums, I-7041. lpp., 17. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 10. aprīļa spriedums lietā T-195/00 *Travelex Global and Financial* Services un *Interpayment Services*/Komisija, *Recueil*, II-1677. lpp., 93. punkts, un iepriekš 107. punktā minētais spriedums lietā *Galileo International Technology* u.c./Komisija, 114. punkts). Faktiski ir jānosaka, vai attiecīgais apzīmējums

ir ticis izmantots tirdzniecībā (ģenerāladvokāta Ruisa-Harabo Kolomera [*Ruiz-Jarabo Colomer*] secinājumi iepriekš 107. punktā minētajā lietā *Arsenal Football Club*, *Recueil*, I-10275. lpp., 62. punkts).

166 Treškārt, Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros noteikti apzīmējumi var nezaudēt tiem piešķirtās tiesības, lai gan tie netiek "faktiski" izmantoti. Šajā sakarā ir jānorāda, ka saskaņā ar Lisabonas vienošanos reģistrēts cilmes vietas nosaukums nevar tikt uzskatīts par tādu, kas ir kļuvis par sugas vārdu tikmēr, kamēr tas ir aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums izcelsmes valstī. Turklāt cilmes vietas nosaukumam piešķirtā aizsardzība tiek nodrošināta un nav nepieciešams veikt tā atjaunināšanu (Lisabonas vienošanās 6. pants un 7. panta 1. punkts). Tomēr tas nenozīmē, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros izvirzītais apzīmējums var tikt neizmantots. Tomēr var būt pietiekami arī ar to, ka iebildumu iesniedzējs pierāda, ka attiecīgā apzīmējuma izmantošana notika komerciālās darbības, kas ir vērsta uz ekonomiska labuma gūšanu, kontekstā, nepierādot minētā apzīmējuma faktisko izmantošanu Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma izpratnē un atbilstoši tajos paredzētajiem nosacījumiem. Pretējas interpretācijas gadījumā uz 8. panta 4. punktā minētajiem apzīmējumiem būtu attiecināmi nosacījumi, kas ir saistīti īpaši ar preču zīmēm un to aizsardzības apjomu. Jāpiebilst, ka atšķirībā no Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta iebildumu iesniedzējam Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros ir jāpierāda arī, ka attiecīgais apzīmējums tam saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesībām dod tiesības aizliegt izmantot jaunāku preču zīmi.

167 Ceturtkārt un it īpaši pēc analoģijas piemērojot Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumu šajā gadījumā, Apelāciju padome cita starpā ir analizējusi attiecīgā apzīmējuma izmantošanu Austrijā, Francijā, Itālijā un Portugālē atsevišķi, proti, attiecībā uz katru teritoriju, kurā, pēc *Budvar* domām, nosaukums "bud" ir aizsargāts. Tas Apelāciju padomei lika neņemt vērā pierādījumus, kurus *Budvar* ir iesniegusi procesa, kurā pieņemts Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, kas bija par pamatu citiem apstrīdētajiem lēmumiem, ietvaros, kas saistīti ar attiecīgo nosaukumu izmantošanu Beniluksa valstīs, Spānijā un Apvienotajā Karalistē. Tomēr no Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta teksta neizriet, ka attiecīgais apzīmējums ir jāizmanto teritorijā, kuras tiesības ir izvirzītas

minētā apzīmējuma aizsardzības pamatojumā. Šajā sakarā ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā minētie apzīmējumi, it īpaši attiecīgie nosaukumi šajā lietā, var būt aizsargāti kādā konkrētā teritorijā, lai gan tie nav bijuši izmantoti minētajā konkrētajā teritorijā, bet tikai citā teritorijā.

168 Ņemot vērā šos faktus, Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot pēc analoģijas piemērot Kopienu tiesību normas, kas saistītas ar agrākās preču zīmes "faktisko" izmantošanu it īpaši, lai noteiktu, vai attiecīgie apzīmējumi ir tikuši izmantoti "komercdarbībā", turklāt attiecībā uz Austriju, Franciju, Itāliju un Portugāli Apelāciju padome to ir darījusi atsevišķi. Apelāciju padomei būtu bijis jāpārbauda, vai administratīvā procesa laikā *Budvar* iesniegtie dokumenti atspoguļo attiecīgo apzīmējumu izmantošanu komerciālās darbības, kas ir vērsta uz ekonomiska labuma gūšanu, kontekstā, nevis privātajā sfērā, neatkarīgi no šīs izmantošanas konkrētās teritorijas. Turklāt Apelāciju padomes pieļautā metodoloģijas kļūda apstrīdēto lēmumu atcelšanu var pamatot tikai tad, ja *Budvar* ir pierādījusi, ka attiecīgie apzīmējumi ir tikuši izmantoti komercdarbībā.

169 Šajā sakarā ir jāuzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu iebildumi ir jāpamato ar apzīmējumu, kas ir "izmantots" komercdarbībā. Pretēji tam, ko apgalvo *Anheuser-Busch*, no šīs normas neizriet, ka iebildumu iesniedzējam ir jāpierāda, ka attiecīgais apzīmējums tika izmantots pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas. Lielākais, kas var tikt prasīts — lai tāpat, kā tas ir paredzēts saistībā ar agrākajām preču zīmēm, nolūkā izvairīties no agrāko tiesību izmantošanas, kuru izraisījis tikai iebildumu process, attiecīgais apzīmējums būtu bijis izmantots pirms preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publikācijas *Bulletin des marques communautaires*.

170 Šajā gadījumā Kopienu preču zīmes pieteikumi tika publicēti 1998. gada 7. decembrī (reģistrācijas pieteikums Nr. 2), 2000. gada 2. maijā (reģistrācijas pieteikums Nr. 1), 2001. gada 26. februārī (reģistrācijas pieteikums Nr. 3) un 2001. gada 5. martā (reģistrācijas pieteikums Nr. 4).

171 *Budvar* iesniegtie dokumenti, kas minēti Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmumā lietā R 234/2005-2, ir izgriezumi no Austrijas preses izdevumiem (1997. gads), Austrijā, Francijā un Itālijā (no 1997. līdz 2000. gadam) izrakstīti rēķini, kuriem vajadzības gadījumā ir pievienoti *Budvar* darbinieku vai klientu rakstveida oficiāli paziņojumi.

172 Jāpiebilst, ka papildus šiem dokumentiem *Budvar* 2002. gada 31. janvārī procesa, kurā ir pieņemts Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, kas bija par pamatu citu apstrīdēto lēmumu pieņemšanai, ietvaros ir iesniegusi ITSB rēķinus, kas izrakstīti Spānijā (2000. gads) un Apvienotajā Karalistē (1998. gads), kā arī balvas, kuras piešķīris "Monde Sélection — Institut international pour les sélections de la qualité" [*Monde Sélection* — Starptautisks institūts kvalitātes atlasēm], kas reģistrēts Briselē (no 1999. līdz 2001. gadam).

173 Tādējādi *Budvar* iesniegtie dokumenti ietver arī laikposmus no 1997. līdz 2001. gadam. Dokumenti, kas attiecas uz 1997. un 1998. gadu, var tikt izmantoti reģistrācijas pieteikuma Nr. 2 ietvaros. Turklāt dokumenti, kas attiecas uz 1999. gadu, var tikt izmantoti reģistrācijas pieteikumam Nr. 1. Turklāt pārējie dokumenti var tikt izmantoti citiem reģistrācijas pieteikumiem. No tā izriet, ka ar šiem dokumentiem var pierādīt, ja vien tiem ir pierādījuma spēks, ka attiecīgais apzīmējums ir "izmantots" komercdarbībā.

174 Pēc būtības pirmām kārtām ir jāsecina, ka šie dokumenti ir saistīti ar preci, uz kuras ir piestiprināts vārdu salikums "bud strong" vai "bud super strong" un ne tikai "bud", kā to pamatoti norādīja Apelāciju padome. Tomēr gan angļu valodā runājošais, gan

nerunājošais patērētājs vārdu "strong" vai [vārdu salikumu] "super strong", izmantojot to kopā ar vārdu "bud", var viegli saprast kā tādu, kas nozīmē "stiprs" vai "īpaši stiprs". Patērētājs šīs norādes uztvertu kā noteiktas īpašības, kuras ražotājs vēlas saistīt ar attiecīgajām precēm, aprakstošas, proti, alu. Turklāt, iesniegtās alus pudeļu etiķetes skaidri parāda, ka vārds "bud" ir rakstīts ar liela izmēra burtiem un vidū, bet vārdi "super" un "strong" ir rakstīti zem vārda "bud" un ar maza izmēra burtiem. Ņemot vērā šos faktus, vārdu "super" un "strong" pievienošana nevar mazināt vārda "bud" funkciju attiecīgo nosaukumu ietvaros, proti, *Budvar* apgalvoto attiecīgo preču ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

175 Turklāt, norāde, kuras mērķis ir norādīt preces ģeogrāfisko izcelsmi, var tikt izmantota tāpat kā preču zīme komercdarbībā (šajā sakarā skat. Tiesas 2004. gada 7. janvāra spriedumu lietā C-100/02 *Gerolsteiner Brunnen* (*Recueil*, I-691. lpp.). Turklāt, kā to apstrīdētajos lēmumos apgalvo Apelāciju padome, tas nenozīmē, ka attiecīgais nosaukums ir izmantots "kā preču zīme" un līdz ar to tas zaudē savu sākotnējo funkciju. Šis secinājums ir neatkarīgs no Apelāciju padomes izvirzītā fakta, ka *Budvar* esot arī preču zīmes "BUD", kura starp citu nav šī strīda juridiskā vai faktiskā daļa, īpašniece. Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam pietiek konstatēt, ka iebildumu pamatojumā izvirzītais apzīmējums ir izmantots komercdarbībā. Fakts, ka šis apzīmējums ir identisks preču zīmei, turklāt nenozīmē, ka tas netiek izmantots komercdarbībā. Turklāt ir jāsecina, ka ITSB un *Anheuser-Busch* skaidri neprecizē, kādā veidā apzīmējums "BUD" esot ticis izmantots "kā preču zīme". It īpaši nekas nenorāda uz to, ka norāde "bud", kas piestiprināta attiecīgajām precēm, norāda vairāk uz preces komerciālo izcelsmi nekā uz ģeogrāfisko izcelsmi, kuru apgalvo *Budvar*. Cita starpā ir jānorāda, ka attiecīgo preču etiķetes, kā tas izriet no ITSB lietas materiāliem un kā tas tika apstiprināts tiesas sēdē, zem norādes "bud" pārņem arī ražotāja uzņēmuma nosaukumu, šajā gadījumā — *Budějovický Budvar*.

176 Visbeidzot, attiecībā uz *Anheuser-Busch* argumentu, saskaņā ar kuru daži rēķini ietver norādi "Free of charge", pietiek konstatēt, ka šī norāde attiecas tikai uz daļu *Budvar* iesniegto dokumentu. Tas neskar citu iesniegto dokumentu pierādījuma spēku. Katrā ziņā, pat pieņemot, ka attiecīgās piegādes ir bijušas bez maksas, tas tomēr nenozīmē, ka

tās ietilpst privātajā sfērā. Faktiski, tā kā attiecīgās piegādes, kā tas izriet no attiecīgo rēķinu galvenēm, ir izdarītas komersantiem, ko *Anheuser-Busch* nav apstrīdējusi, šīs piegādes varēja tikt veiktas komerciālās darbības, kas ir vērsta uz ekonomiska labuma gūšanu, kontekstā, proti, lai iegūtu jaunu noietu.

177 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto un ņemot vērā visus *Budvar* ITSB iesniegtos dokumentus kopā, ir jāuzskata, ka *Budvar* pretēji Apelāciju padomes prasījumam ir iesniegusi pierādījumu, ka attiecīgie apzīmējumi ir izmantoti komercdarbībā Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē.

178 Līdz ar to *Budvar* iebildums šajā sakarā ir apmierināms.

— Par nosacījumu, kas attiecas uz attiecīgā apzīmējuma apjomu

179 Lai gan Apelāciju padome nav tieši izskatījusi attiecīgā apzīmējuma apjomu, tā ir izveidojusi saikni starp šo nosacījumu un nosacījumu, kas attiecas uz minētā apzīmējuma izmantošanas pierādījumu. It īpaši cilmes vietas nosaukuma "bud", kas reģistrēts saskaņā ar Lisabonas vienošanos, izmantošanas Francijā analīzes ietvaros Apelāciju padome ir secinājusi, ka "izmantošanas Francijā pierādījums ir nepietiekams, lai pierādītu tiesību, kuras nav tikai vietēja mēroga, esamību" (Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, 30. punkts, uz kuru ir atsauce citos apstrīdētajos lēmumos).

180 Tomēr, lasot Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta tekstu, tas liek uzskatīt, ka šī norma attiecas uz konkrētā apzīmējuma mērogu, nevis tā izmantošanas mērogu. Attiecīgā apzīmējuma mērogs Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta izpratnē ietver tā aizsardzības ģeogrāfisko apjomu. Tai nav jābūt tikai vietēja mēroga. Tādā gadījumā iebildumus, kas iesniegti pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, nevarētu apmierināt. Regulas Nr. 40/94 107. pantā, kura virsraksts ir "Vietēja mēroga pirmtiesības", ir precizēts, ka "tādu agrāku tiesību īpašnieks, kuras piemērojamas tikai zināmā vietā [tādu agrāku tiesību, kas ir tikai vietēja mēroga, īpašnieks], var iebilst pret Kopienas preču zīmes izmantošanu tajā teritorijā, kur viņa tiesības ir aizsargātas, ciktāl to atļauj attiecīgās dalībvalsts likums [tiesības]". Tātad tiesību mērogs ir cieši saistīts ar teritoriju, kurā šīs tiesības ir aizsargātas.

181 Šādos apstākļos Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā attiecībā uz Franciju ir izveidojusi saikni starp attiecīgā apzīmējuma izmantošanas pierādījumu un nosacījumu, kas attiecas uz faktu, ka attiecīgās tiesības nevar būt tikai vietēja mēroga. Šajā sakarā pietiek konstatēt, ka izvirzītās agrākās tiesības nav tikai vietēja mēroga tiktāl, ciktāl to aizsardzība saskaņā ar Lisabonas vienošanās 1. panta 2. punktu un Divpusējās konvencijas 1. pantu ir spēkā arī ārpus to izcelsmes teritorijas.

182 Iepriekš minēto iemeslu dēļ vienīgā pamata otrās daļas pirmais iebildums ir apmierināms kā pamatots.

183 Tiktāl, ciktāl Apelāciju padome ir uzskatījusi arī, ka *Budvar* neesot iesniegusi pierādījumu, ka attiecīgie apzīmējumi tai dod tiesības aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu, un līdz ar to, ka šis Apelāciju padomes secinājums varētu būt pietiekams, lai pamatotu iebildumu noraidīšanu, turpmāk tekstā ir jāizanalizē vienīgā pamata otrās daļas otrais iebildums.

Par otro iebildumu, kas saistīts ar tiesībām, kas izriet no iebildumu pamatojumā izvirzītā apzīmējuma

184 Jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam saskaņā ar izvirzītajam apzīmējumam piemērojamām Kopienu tiesību normām vai dalībvalsts tiesībām šim apzīmējumam tā īpašniekam ir jādod tiesības aizliegt izmantot jaunāku preču zīmi.

185 Tā kā Regulas Nr. 40/94 8. pants ir veltīts relatīvajiem atteikuma pamatojumiem un ņemot vērā šīs pašas regulas 74. pantu, pienākums pierādīt, ka attiecīgais apzīmējums piešķir tiesības aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu, ir iebildumu iesniedzējam ITSB.

186 Šajā gadījumā *Budvar* savu iebildumu pamatojumā izvirzīja vairākas valsts tiesību normas. *Budvar* nav izvirzījusi nevienu Kopienu tiesību normu.

187 Šajā kontekstā ir jāņem vērā tostarp attiecīgie valsts tiesību akti un attiecīgā dalībvalstī taisītie tiesu spriedumi. Balstoties uz šo pamatu, iebildumu iesniedzējam ir jāpierāda, ka attiecīgais apzīmējums ietilpst attiecīgās dalībvalsts tiesību piemērošanas jomā un ka tas ļauj aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu. Ir jāuzsver, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta kontekstā iebildumu iesniedzējam pierādījumi jāiesniedz saistībā ar reģistrācijai pieteiktu Kopienas preču zīmi (iepriekš 79. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās "AB GENUINE Budweiser KING OF BEERS", 85.–89. punkts).

188 Šajā gadījumā Apelāciju padome uzskatīja, ka iebildumi ir jānoraida arī sakarā ar to, ka *Budvar* neesot pierādījusi, ka attiecīgie apzīmējumi tai dod tiesības aizliegt izmantot vārdu "bud" kā preču zīmi Austrijā vai Francijā.

189 Konkrētāk attiecībā uz Austriju Apelāciju padome norāda, ka *Handelsgericht Wien* savā 2004. gada 8. decembra spriedumā noraidīja prasību noteikt vārda "bud" izmantošanas aizliegumu saistībā ar alu, kuru tirgo *Anheuser-Busch*. Šo spriedumu 2005. gada 21. aprīlī esot apstiprinājusi *Oberlandesgericht Wien*. Spriedumi bija pamatoti ar secinājumu, ka vārds "bud" nav vietas nosaukums un Čehijas Republikas iedzīvotāji to nesaprot kā tādu, kas apzīmē *České Budějovice* alu. Lai gan par *Oberlandesgericht Wien* spriedumu ir iesniegta kasācijas sūdzība *Oberster Gerichtshof* (Austrijas Augstākā tiesa), Apelāciju padome norāda, ka tā pamatojas uz iepriekš 65. punktā minēto spriedumu lietā *Budějovický Budvar*, kas pasludināts prejudiciālā jautājuma ietvaros, un uz faktu konstatāciju, kuras pārskatīšana pēdējās instances tiesā ir maz ticama. Līdz ar to Apelāciju padome secināja, ka *Budvar* nav tiesību aizliegt *Anheuser-Busch* izmantot preču zīmi "BUD" Austrijā (Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, 32. punkts, uz kuru ir atsauce citos apstrīdētajos lēmumos).

190 Attiecībā uz Franciju Apelāciju padome norāda, ka 2004. gada 30. jūnijā Strasbūras *tribunal de grande instance* cilmes vietas nosaukumu "bud" esot atzinusi par spēkā neesošu sakarā ar to, ka alus ir rūpniecisks produkts, kuru var ražot visā pasaulē. Lai gan par šo spriedumu ir iesniegta apelācijas sūdzība, Apelāciju padome secināja, ka *Budvar* līdz šim nav varējusi liegt *Anheuser-Busch* izplatītājam pārdot Francijā alu ar preču zīmi "BUD" (Apelāciju padomes 2006. gada 14. jūnija lēmums lietā R 234/2005-2, 33. un 34. punkts, uz kuru ir atsauce citos apstrīdētajos lēmumos).

191 Pirmām kārtām ir jāuzsver, ka iemesli, kuri ir ņemti vērā attiecībā uz Austriju, ir spēkā visās lietās, izņemot lietā T-257/06, kurā Divpusējā konvencija netiek minēta.

192 Pirmkārt, ir jāsecina, ka Apelāciju padome ir tikai atsaukusies uz Austrijā un Francijā pieņemtajiem tiesu nolēmumiem, lai secinātu, ka *Budvar* neesot iesniegusi pierādījumu, ka attiecīgais apzīmējums tai dod tiesības aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu. Tomēr, lai gan attiecīgajās valstīs pieņemtajiem tiesu nolēmumiem, kā tas ir iepriekš atgādināts, ir īpaša nozīme, ir jāņem vērā fakts, ka šajā gadījumā neviens Austrijā vai Francijā pieņemtais tiesas nolēmums nav *res judikata*. Šādos apstākļos Apelāciju padome, lai izdarītu savu secinājumu, nevarēja pamatoties tikai uz šiem nolēmumiem. Apelāciju padomei būtu bijis jāņem vērā arī *Budvar* izvirzītās valsts tiesību normas, cita starpā Lisabonas vienošanās un Divpusējā konvencija. Šajā sakarā jānorāda, ka attiecībā uz Franciju *Budvar* ITSB izvirzīja vairākas *code rural*, *code de la consommation* un *code de la propriété intellectuelle* normas. Attiecībā uz Austriju ITSB rīcībā bija tiesu nolēmumi, kas šajā dalībvalstī līdz attiecīgajam brīdim bija pieņemti un līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo *Anheuser-Busch*, arī *Budvar* izvirzīto valsts tiesību ietvaros celto prasību juridiskais pamats. Tostarp *Budvar* procesa ITSB laikā precizēja, ka saskaņā ar Divpusējās konvencijas 9. pantu tai ir tiesības tieši celt prasību Austrijas tiesās. Turklāt *Budvar* savu iebildumu ietvaros norādīja Austrijas tiesiskā regulējuma normas, kas attiecas uz preču zīmēm un negodīgu konkurenci.

193 Otrkārt, attiecībā uz Austriju Apelāciju padome norādīja, ka *Oberlandesgericht Wien* 2005. gada 21. aprīļa spriedumā esot secināts, ka vārds "bud" nav vietas nosaukums un Čehijas Republikas iedzīvotāji to nesaprot kā tādu, kas apzīmē *České Budějovice* alu. Pēc Apelāciju padomes domām, šis spriedums ir pamatots uz faktu konstatāciju, kuras pārskatīšana pēdējās instances tiesā ir maz ticama. Tomēr, kā tas izriet arī no izskatīšanai iesniegtajiem dokumentiem, *Oberlandesgericht Wien* spriedums ir skaidri atcelts ar *Oberster Gerichtshof* 2005. gada 29. novembrī pasludināto spriedumu, kas bija pirms apstrīdēto lēmumu pieņemšanas. *Oberster Gerichtshof* savā spriedumā uzskatīja, ka pirmās instances un apelācijas instances tiesas neesot pārbaudījušas, vai Čehijas patērētāji vārdu "bud" saistībā ar alu interpretē kā tādu, kas norāda vietu vai reģionu, un esot tikai konstatējušas, ka nosaukums "bud" Čehijas Republikā netiek saistīts ne ar vienu reģionu vai konkrētu vietu. No tā izriet, ka Apelāciju padomes apsvērumi ir pamatoti ar *Oberlandesgericht Wien* secinājumiem, kurus *Oberster Gerichtshof* atcēla. Ir skaidrs, ka *Oberster Gerichtshof* spriedums netika iesniegts Apelāciju padomē, jo pēdējais *Budvar* rakstveida procesuālais dokuments Apelāciju padomei, proti, replika, ir ar 2005. gada 14. novembra datumu. Tomēr, kā izriet no lietas materiāliem ITSB, *Budvar* Apelāciju padomei ir iesniegusi prasības *Oberster Gerichtshof* kopiju. Šajā

sakarā ir jāatgādina, ka ITSB pēc savas ierosmes, izmantojot līdzekļus, kas šim nolūkam tam šķiet piemēroti, ir jāievāc informācija par attiecīgās dalībvalsts valsts tiesībām, ja šāda informācija vajadzīga, vērtējot attiecīgā reģistrācijas atteikuma pamatojuma piemērošanas nosacījumus un cita starpā norādīto faktu īstumu vai lietas dalībnieku iesniegto dokumentu pierādīšanas spēku. ITSB veicamās pārbaudes faktiskā pamata ierobežojums neizslēdz, ka tas papildus tiem faktiem, ko lietas dalībnieki tieši iesnieguši iebildumu procesā, ņem vērā vispārzināmus faktus, tas ir, faktus, ko var zināt visas personas vai ko var uzzināt no vispārēji pieejamiem avotiem (iepriekš 96. punktā minētais spriedums lietā "PICARO", 29. punkts, un iepriekš 88. punktā minētais spriedums lietā "ATOMIC BLITZ", 35. punkts). Līdz ar to Apelāciju padome bija pilnvarota ievākt informāciju no lietas dalībniekiem vai, izmantojot jebkādus citus līdzekļus, par *Oberster Gerichtshof* uzsāktā procesa iznākumu.

194 Jāpiebilst, ka *Oberster Gerichtshof* attiecīgo lieto nodeva lietu atkārtotai izskatīšanai pirmās instances tiesai, kura no jauna noraidīja *Budvar* prasību 2006. gada 22. martā, kas arī bija pirms apstrīdēto lēmumu pieņemšanas. Tomēr apelācijas instancē ar 2006. gada 10. jūlija spriedumu, kas pasludināts pēc pēdējā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, *Oberlandesgericht Wien* uzskatīja, ka pirmās instances tiesa, noraidot *Budvar* iesniegto lūgumu veikt ekspertīzi, ir pieļāvusi kļūdu. Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Wien* nodeva lietu atkārtotai izskatīšanai pirmās instances tiesai, precizējot, ka būtībā, lai noteiktu vai Čehijas patērētāji norādi "bud" asociē ar alu, būtu jānorīko eksperts, un apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šī norāde var tikt uztverta kā tāda, kas ir tiek asociēta vietu, reģionu vai īpašu valsti, kura saistīta ar alus izcelsmi.

195 Treškārt, attiecībā uz Franciju Apelāciju padome ir pamatojusies uz faktu, ka *Budvar* līdz šim nav varējusi liegt *Anheuser-Busch* izplatītājam pārdot Francijā alu ar preču zīmi "BUD". Tomēr no Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta teksta neizriet, ka iebildumu iesniedzējam ir jāpierāda, ka tas jau reāli ir varējis aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu. Iebildumu iesniedzējam ir tikai jāpierāda, ka viņam ir šādas tiesības.

196 Turklāt pretēji tam, ko norāda Apelāciju padome, Strasbūras *tribunal de grande instance* cilmes vietas nosaukumu "bud", kas ir reģistrēts saskaņā ar Lisabonas vienošanos, nav atzinusi par spēkā neesošu. Kā tas skaidri izriet no šīs tiesas sprieduma, atbilstoši Lisabonas vienošanās atbilstošajām normām par spēkā neesošu cilmes vietas nosaukuma "bud" "iedarbība" ir atzīta tikai Francijas teritorijā. Tāpat ir jāatgādina, ka par Strasbūras *tribunal de grande instance* spriedumu ir iesniegta apelācijas sūdzība un ka apelācijas sūdzībai ir apturoša iedarbība.

197 Turklāt lietu, kurās ir pieņemts iepriekš 108. punktā minētais spriedums "BUD", ietvaros ITSB Apelāciju otrā padome jau ir lēmusi par atbilstošajām Francijas tiesību normām, kas vajadzības gadījumā ļauj aizsargāt cilmes vietas nosaukumu "bud" Francijā.

198 Visbeidzot, kā tas izriet arī no ITSB instancēs iesniegtajiem dokumentiem, *INPI* Francijā ir izdevis vismaz divus iebildumus (kas paziņoti 1987. gada 3. decembrī un 2001. gada 31. aprīlī) pret diviem *Anheuser-Busch* iesniegtajiem preču zīmes "BUD" reģistrācijas pieteikumiem attiecībā uz alu. Šajā kontekstā *Anheuser-Busch* savus reģistrācijas pieteikumus attiecībā uz alu ir atsaukusi. Šie iebildumi pat tad, ja tos ir izteikušas administratīvas iestādes, un pat, ja tie konkrēti neattiecas uz procesu, kura mērķis ir aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu, nešķiet nenozīmīgi, lai saprastu attiecīgās valsts tiesības.

199 Ņemot vērā visus šos iemeslus, ir jāuzskata, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, neņemot vērā visus nozīmogos faktiskos un juridiskos apstākļus, lai noteiktu, vai Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta ietvaros attiecīgās dalībvalsts tiesības piešķir *Budvar* tiesības aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu.

200 Jāpiebilst, ka pat tad, ja Apelāciju padome ir veikusi Austrijas un Francijas tiesību analīzi, lai gan tā uzskatīja, ka attiecīgie nosaukumi Austrijā un Francijā netiek "faktiski" izmantoti, tā to nav darījusi attiecībā uz Itāliju un Portugāli. Šajā sakarā jāuzsver, ka pretēji tam, ko savos rakstveida apsvērumos apgalvo ITSB un *Anheuser-Busch*, nekas neļauj uzskatīt, ka *Budvar* iebildumu ietvaros Pirmās instances tiesā ir atteikusies no sākotnēji izvirzītajām tiesībām attiecībā uz Itāliju un Portugāli. *Budvar* tikai apstrīdēja apstrīdēto lēmumu likumību, jo pēdējos minētajos [lēmumos] ir analizētas tikai Austrijas un Francijas tiesības.

201 Ņemot vērā visus šos iemeslus, vienīgā pamata otrā daļa ir apmierināma kā pamatota un tātad [ir apmierināms] vienīgais pamats un prasība kopumā.

202 Līdz ar to apstrīdētie lēmumi ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

203 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Turklāt atbilstoši šim pašam pantam, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Pirmās instances tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali.

204 Šajā gadījumā ITSB un *Anheuser-Busch* spriedums nav labvēlīgs tiktāl, ciktāl apstrīdētie lēmumi ir atceļami atbilstoši *Budvar* prasījumiem.

205 *Budvar* savos rakstveida apsvērumos Pirmās instances tiesā nav prasījusi piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Tomēr *Budvar* to ir norādījusi tiesas sēdē, kurā tā lūdza piespriest ITSB un *Anheuser-Busch* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

206 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru fakts, ka lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs, to prasīja tikai tiesas sēdē, neliedz šo lūgumu apmierināt (Tiesas 1979. gada 29. marta spriedums lietā 113/77 *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, *Recueil*, 1185. lpp.; Pirmās instances tiesas 1990. gada 10. jūlija spriedums lietā T-64/89 *Automec*/Komisija, *Recueil*, II-367. lpp., 79. punkts; iepriekš 151. punktā minētais spriedums lietā "YUKI", 75. punkts, un 2007. gada 12. septembra spriedums lietā T-291/03 *Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano*/ITSB — *Biraghi* ("GRANA BIRAGHI"), Krājums, II-3081. lpp., 92. punkts).

207 Šādos apstākļos ITSB papildus saviem izdevumiem jāpiespriež atlīdzināt divas trešdaļas *Budvar* tiesāšanās izdevumu un *Anheuser-Busch* papildus saviem izdevumiem jāpiespriež atlīdzināt vienu trešdaļu *Budvar* tiesāšanās izdevumu.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) lietas T-225/06, T-255/06, T-257/06 un T-309/06 tiek apvienotas sprieduma taisīšanai;

2) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2006. gada 14. jūnija lēmumu lietā R 234/2005-2, 28. jūnija lēmumu lietā R 241/2005-2 un R 802/2004-2 un 1. septembra lēmumu lietā R 305/2005-2 attiecībā uz iebildumu procesiem starp *Budějovický Budvar, národní podnik* un *Anheuser-Busch, Inc.*;

3) ITSB papildus saviem izdevumiem atlīdzina divas trešdaļas *Budějovický Budvar, národní podnik* tiesāšanās izdevumu;

4) *Anheuser-Busch* papildus saviem izdevumiem atlīdzina vienu trešdaļu *Budějovický Budvar, národní podnik* tiesāšanās izdevumu.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2008. gada 16. decembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas . . . . . II - 3564

A — Starptautiskās tiesības . . . . . II - 3564

B — Kopienu tiesības . . . . . II - 3570

Prāvas priekšvēsture . . . . . II - 3572

A — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumi, ko iesniedza *Anheuser-Busch* . . . . II - 3572

B — Pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumiem iesniegtie iebildumi . . . . . II - 3576

C — Iebildumu nodaļas lēmumi . . . . . II - 3577

D — ITSB Apelāciju otrās padomes lēmumi . . . . . II - 3579

Process un lietas dalībnieku prasījumi . . . . . II - 3581

Juridiskais pamatojums . . . . . II - 3584

A — Par pieņemamību un noteiktu *Budvar* prasījumu daļu atbilstību . . . . . II - 3584

B — Par lietas būtību . . . . . II - 3585

1. Par pirmo daļu, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukuma “bud” spēkā esamību . . II - 3586

a) Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3586

b) Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 3597

Par cilmes vietas nosaukumu “bud”, kas ir reģistrēts saskaņā ar Lisabonas vienošanos . . . . . II - 3599

Par nosaukumu “bud”, kas ir aizsargāts Divpusējās konvencijas ietvaros . . . II - 3602

2. Par otro daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem . . . . . II - 3605

a) Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 3605

Budvar argumenti . . . . . II - 3605

— Par nosacījumu, saskaņā ar kuru iebildumu iesniedzējam ir jābūt izvirzīto agrāko tiesību īpašniekam . . . . . II - 3605

— Par nosacījumu, kas attiecas uz izvirzīto agrāko tiesību izmantošanu komercdarbībā . . . II - 3606

— Par nosacījumu, kas saistīts ar tiesībām, kuras izriet no attiecīgā nosaukuma . . . II - 3609

ITSB argumenti . . . II - 3613

Anheuser-Busch argumenti . . . II - 3615

b) Pirmās instances tiesas vērtējums . . . II - 3621

Par pirmo iebildumu, kas saistīts ar apzīmējuma, kurš nav tikai vietēja mēroga, izmantošanu komercdarbībā . . . II - 3622

— Par nosacījumu, kas attiecas uz attiecīgā apzīmējuma izmantošanu komercdarbībā . . . II - 3625

— Par nosacījumu, kas attiecas uz attiecīgā apzīmējuma apjomu . . . II - 3631

Par otro iebildumu, kas saistīts ar tiesībām, kas izriet no iebildumu pamatojumā izvirzītā apzīmējuma . . . II - 3633

Par tiesāšanās izdevumiem . . . II - 3638